

ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ
ແລະ ສັງຄົມ ສໍາລັບການລົງ
ທຶນໃນຂະແໜງກະສິກໍາ
ແລະ ປ່າໄມ້ຢ່າງມີຄວາມຮັບ
ຜິດຊອບຢູ່ ສປປ ລາວ

ຄູ່ມືແນະນຳສໍາລັບນັກ
ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດ
ວຽກ ກ່ຽວກັບ ການ
ລົງທຶນດ້ານກະສິກໍາ ຢ່າງ
ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ສາລະບານ

ອັກສອນຫຍໍ້	3
ຄໍານໍາ	4
ບົດນໍາ.....	5
1. ພາກສະເໜີ	6
2. ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	7
2.1 ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ	8
2.2 ການປົກປ້ອງສັງຄົມ	8
2.3 ຫຼັກການໃນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	9
2.3.1 ການກໍານົດພື້ນທີ່ ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສໍາລັບການລົງທຶນ	9
2.3.2 ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຄຸນລັກສະນະຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	9
2.3.3 ການກໍານົດ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	10
2.3.4 ການກໍານົດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ	10
2.3.5 ສ້າງແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.....	11
2.3.6 ການຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.....	11
2.3.7 ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນສັງຄົມ	11
2.3.8 ການແກ້ໄຂ ຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ, ຄໍາຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຂໍຄວາມເປັນທໍາ	12
3. ນິຕິກໍາທີ່ລະບຸກ່ຽວກັບ ຄວາມຈໍາເປັນຂອງການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	13
3.1 ຂໍ້ກໍານົດແຫ່ງຊາດ.....	13
3.2 ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງສປປ ລາວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.....	14
3.3 ມາດຕະຖານ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ຂອງສາກົນ	16
4. ຂະບວນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	16
4.1 ໄລຍະກະກຽມການລົງທຶນ	16
4.1.1 ການກໍານົດສະຖານທີ່	16
4.1.2 ແຜນການຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ	16
4.1.3 ການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	17
4.1.4 ການສ້າງ EMMP ແລະ SMMP	23
4.1.5 ກົນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ	26
4.2 ໄລຍະດໍາເນີນໂຄງການລົງທຶນ	26
4.2.1 ການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.....	26
4.2.2 ການຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.....	28
4.3 ໄລຍະສິ້ນສຸດການລົງທຶນ	29
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	31

1. ອັກສອນຫຍໍ້

ກຊສ	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ກປ	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ສພຊ	ສະພາແຫ່ງຊາດ
ສນຍ	ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ພຊສ	ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ລບ	ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ຫຊສ	ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ADB	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
BMZ	ກະຊວງພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງລັດຖະບານສະຫະພັນເຢຍລະມັນ
EIA	ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ
EMMP	ແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ
EMO	ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ
ESIA	ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
ESM- MP	ແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
EU	ສະຫະພາບເອີຣົບ
FAO	ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ແຫ່ງ ສະຫະປະຊາຊາດ
GIZ	ອົງການຮ່ວມມືສາກົນ ເຢຍລະມັນ
GRM	ກົນໄກການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ
IEE	ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເບື້ອງຕົ້ນ
LACP	ແຜນຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ທິດແທນຄ່າເສຍຫາຍ
MoNRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
NGO	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ
RAI	ການລົງທຶນດ້ານກະສິກຳຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ
RGIL	ໂຄງການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ການລົງທຶນ ໃນຂົງເຂດທີ່ດິນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ
SDG	ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ
SMMP	ແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ
SMO	ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ
VGGT	ບົດແນະນຳການສະໝັກໃຈ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສິດຄອບຄອງທີ່ດິນ, ການປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນເງື່ອນໄຂຂອງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານແຫ່ງຊາດ

ຄໍານໍາ

ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນທີ່ສໍາຄັນອັນໜຶ່ງ ສໍາລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການລົງທຶນເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງດໍາເນີນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ບໍ່ຄວນທໍາລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ ນັກລົງທຶນ ຕ້ອງເຄົາລົບລະບຽບການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ທົ່ວໄປ. ເຊິ່ງມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ລວມມີການດໍາເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ປົກປ້ອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ພຽງພໍ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕໍ່ກັບຜົນກະທົບທາງລົບທັງໝົດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກການລົງທຶນ. ປະສິບການໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນັກລົງທຶນມັກຈະບໍ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງລະບຽບການ, ນິຕິກໍາ ແລະ ຫຼັກການທີ່ຕິດພັນກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ພຽງພໍ.

ການເຂົ້າເຖິງທີ່ຍັງຈໍາກັດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ເປັນອຸປະສັກຕົ້ນຕໍສໍາລັບນັກລົງທຶນໃນການນໍາເອົາຫຼັກການ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ທັງນີ້, ກໍ່ອາດຈະແມ່ນຍ້ອນຍັງບໍ່ມີຄູ່ມືແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ລະບຽບການແຫ່ງຊາດ ແລະ ຫຼັກການສາກົນສໍາລັບການລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ຕອບສະໜອງຄໍາແນະນໍາໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງຫຼັກການທີ່ຕ້ອງຄໍານຶງເຖິງ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ທີ່ນັກລົງທຶນຕ້ອງປະຕິບັດ. ຄູ່ມືແນະນໍານີ້ ແມ່ນໜຶ່ງໃນຫ້າຄູ່ມືແນະນໍາ ສໍາລັບນັກລົງທຶນ ແລະ ຄູ່ມືທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການລົງທຶນດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາພາຍໃຕ້ໂຄງການການ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການລົງທຶນ ໃນຂົງເຂດທີ່ດິນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (RGIL), ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ກະຊວງການຮ່ວມມືເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາຂອງລັດຖະບານສະຫະພັນເຢຍລະມັນ (BMZ). ຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນດ້ານກະສິກໍາ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ໃນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ການສ້າງກົນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ຄູ່ມືແນະນໍາສະບັບນີ້ ຈະເປັນຄໍາແນະນໍາອັນມີຄຸນຄ່າສໍາລັບນັກລົງທຶນ ໃນການພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຂອງຕົນໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືໂອກາດນີ້ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງຈິງໃຈມາຍັງ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງພາກລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ທີມງານໂຄງການ RGIL ຂອງ GIZ ແລະ NIRAS ທີ່ໄດ້ພະຍາຍາມພັດທະນາຄູ່ມືສໍາລັບນັກລົງທຶນສະບັບນີ້ຂຶ້ນມາ. ສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ EU ແລະ BMZ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ.

ລັດຖະມົນຕີ

ຄໍາເຈນ ວົງໂພສີ

ບົດນຳ

ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຮັບປະກັນສິດທິການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນໄລຍະຍາວ ແມ່ນເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ການຜະລິດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ. ການແຈກຢາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຍັງຕິດພັນກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງອື່ນ (SDG) ເຊັ່ນ ການບັນລຸ SDG 5 ວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ. ເນື່ອງຈາກທີ່ດິນເປັນຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຈຳກັດ, ການແຈກຢາຍມັກເກີດຂຶ້ນແຍ້ງ ລະຫວ່າງ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍ. ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນ ໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງການຄ້າ ອາດເຮັດໃຫ້ການຍາດແຍ່ງທີ່ດິນທະວີແຮງຂຶ້ນ. ການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ຄາດຫວັງວ່າ ຈະເປັນການສ້າງມູນຄ່າ, ສົ່ງຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ເສດຖະກິດໂດຍລວມ ໂດຍຮູບແບບລາຍຮັບຈາກທີ່ດິນ ແລະ ພາສີ ແລະ ພ້ອມທັງປະກອບສ່ວນໃນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ການສ້າງໂອກາດໃນການຈ້າງງານ ແລະ ການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າຫາກວ່າການລົງທຶນບໍ່ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງຊອງສາກົນ ແລະ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດບ່ອນລົງທຶນ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຊຸມຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ການລົງທຶນອາດຈະພາໃຫ້ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ້ງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເວນຄືນ, ການໂຍກຍ້າຍ ລວມທັງການເຊື່ອມໂຊມຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ສະພາບເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງກຸ່ມຄົນດ້ອຍໂອກາດຫຼຸດລົງ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນ, ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ລວມເຖິງການກະທົບຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ປັດໄຈຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ພຶດອາຫານຫຼັກ ຂອງໂລກ ໄດ້ເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນຂອງຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມອິດທິວ. ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນ, ຖ້າຫາກປະຕິບັດຫຼັກການແບບຍືນຍົງ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ທຳມະຊາດ, ຄວາມສະເໝີພາບທາງສັງຄົມ ແລະ ຄຸນນະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນດາສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້. ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນ ບໍ່ພຽງແຕ່ສ້າງຜົນກຳໄລ ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນພຽງຢ່າງດຽວ ແຕ່ຮັບປະກັນວ່າມັນສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຊັ່ນກັນນັ້ນ ເຫັນວ່າມັນມີອົງປະກອບຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນເວລາການອອກແບບ ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນ ທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ມີກຳໄລ.

ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ ສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ກະຊວງການຮ່ວມມືເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາຂອງລັດຖະບານກາງເຢຍລະມັນ ຈຶ່ງສ້າງຕັ້ງ ໂຄງການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (RGIL) ຂຶ້ນມາ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ GIZ ຢູ່ປະເທດ ເອທິໂອເປຍ, ລາວ ແລະ ອູການດາ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນມີປະສິດທິຜົນ, ປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແບບຍືນຍົງ ແລະ ເຄົາລົບສິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແມ່ຍິງ. ໂຄງການ RGIL ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊຸມຊົນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ, ຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດ ແລະ ນັກລົງທຶນ ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະມາຄົມນັກທຸລະກິດ ໃນການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ດິນທີ່ດີ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການສາກົນ ເຊັ່ນ: ຫຼັກການແບບສະໝັກໃຈ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ສິດຄອບຄອງທີ່ດິນ, ການປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຫຼັກການຂອງ CFS ກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນດ້ານກະສິກຳຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (RAI).

ບັນດາຄູ່ມື ແລະ ຄູ່ມືຄຳແນະນຳ ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນ ແລະ ຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຜ່ານຂະບວນການປຶກສາຫາລືແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼາຍຫຼົບຫຼາຍຕ່າງກັນພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບການສ້າງຂີດ ຄວາມສາມາດ ແລະ ວິເຄາະ ບັນດາຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ເຄື່ອງມື ກ່ຽວກັບ ການຝຶກອົບຮົບ ຂອງສາກົນ ແລະ ຂອງປະເທດ ທີ່ມີຢູ່. ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ໄດ້ ຮວບຮວມອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຈາກ ບັນດາເຄື່ອງມື ແລະ ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມ ທີ່ມີຢູ່ ແລ້ວ ແລະ ໝູນໃຊ້ໃຫ້ແທດເໝາະ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຂອງການລົງທຶນທີ່ດິນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນທຸກຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ປະເພດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ບັນຫາ ທີ່ສາມປະເທດເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການປະພຶບພໍຢູ່. ບັນດາຄູ່ມື ແລະ ຄູ່ມືຄຳແນະນຳ ແມ່ນມີເນື້ອໃນໃນກົມກຽວກັນ ຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ຄູ່ມືໃດໜຶ່ງໄດ້ແບບເປັນເອກະລາດ ແລະ ເປັນຊຸດເຄື່ອງມືແບບຄົບຊຸດ ຕາມສະພາບເງື່ອນໄຂສະເພາະຂອງປະເທດ.

ຄູ່ມືແນະນຳນີ້ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການພັດທະນາເຄື່ອງມື ສຳລັບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍໄດ້ຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການປັບປຸງທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ຄູ່ມືແນະນຳນີ້ ຍັງໄດ້ຕອບສະໜອງຄຳແນະນຳໃນທາງປະຕິບັດໃນການປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຫຼັກການສາກົນ ໃນການດຳເນີນການລົງທຶນໃນຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ທ່ານ ນາງ Eva Prediger
ຫົວໜ້າໂຄງການ RGIL ປະຈຳສປປ ລາວ - GIZ
ໂຄງການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (RGIL)

1. ພາກສະເໜີ

ການລົງທຶນທີ່ດິນໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ. ການລົງທຶນເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບແຫ່ງຊາດ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງຊຸມຊົນ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າການລົງທຶນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ການລົງທຶນເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ສາມາດສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໄດ້. ການນໍາໃຊ້ສານເຄມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ ດິນ, ນໍ້າ, ອາກາດ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ສາມາດເປັນໄພຄຸກຄາມຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແມ່ນເຄື່ອງມືໃນການຄາດຄະເນ, ປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບດ້ານລົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ນັກລົງທຶນຈໍາເປັນຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ/ຫຼື ທົດແທນການສູນເສຍທີ່ເກີດຈາກການລົງທຶນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຮູບສະແດງ 1: ເນື້ອທີ່ດິນຄ້ອຍຊັນເປັນບໍລິເວນກວ້າງໄດ້ຖືກປູກເບີກ ແລະ ແທນທີ່ດ້ວຍການປູກອ້ອຍ ຢູ່ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ

ຖ້າຫາກການສູນເສຍດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນ, ມັນອາດນໍາໄປສູ່ການຊົດເຊີຍຕໍ່ກັບການສູນເສຍທີ່ມີມູນຄ່າສູງ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍໃນການຮັບປະກັນ ຜົນກໍາໄລ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນໄລຍະຍາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈຶ່ງສາມາດໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຕັດສິນໃຈຊຶ່ງມັນສາມາດໃຫ້ຄໍາຕອບກັບຫຼາຍຄໍາຖາມ ເຊັ່ນ: ນັກລົງທຶນຄວນສືບຕໍ່ການລົງທຶນ ຫຼື ບໍ່? ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການປັບແຜນການດໍາເນີນທຸລະກິດຫຍັງແດ່ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສໍາເລັດຂອງທຸລະກິດ? ຖ້າຫາກວ່າການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມບໍ່ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈິງຈັງ, ການລົງທຶນອາດຖືກໃຫ້ຢຸດຕິກ່ອນກໍານົດ.

ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ 1: ລັດຖະບານລາວ ສົ່ງທ້າມການຂະຫຍາຍສວນປູກກ້ວຍ

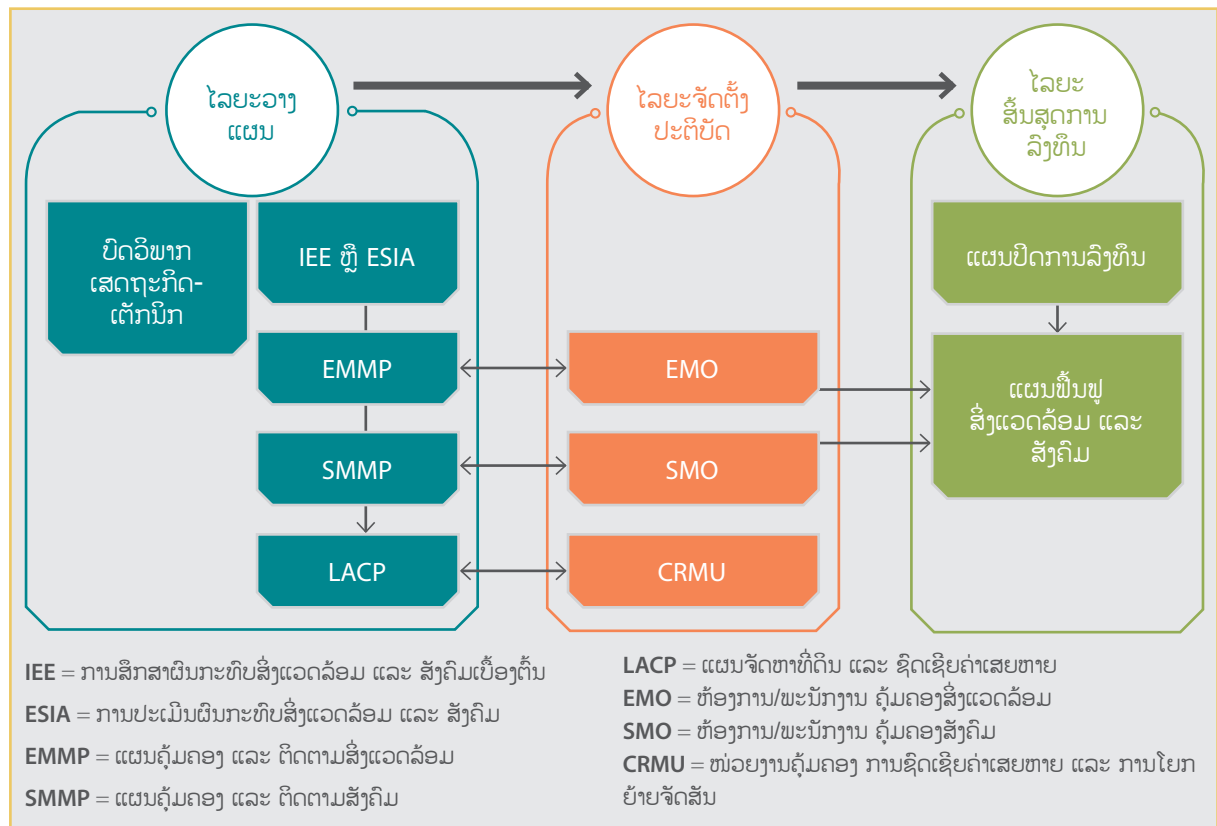
ລັດຖະບານລາວ ອອກຄໍາສັ່ງ ຫ້າມປູກກ້ວຍໃໝ່ ຫຼັງຈາກເຫັນວ່າ ການປູກກ້ວຍສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງໜັກໜ່ວງ ຍ້ອນການນໍາໃຊ້ສານເຄມີອັນຕະລາຍໃນສວນປູກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວພາໃຫ້ເກີດບັນຫາທາງ ດ້ານສຸຂະພາບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ໃນຊຸມຊົນ ຂອງແຂວງພາກເໜືອ. ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ເຄີຍໃຊ້ສານເຄມີຢູ່ສວນກ້ວຍ ດິນຈະແໜ້ນ ແລະ ບໍ່ອຸດົມສົມບູນ. ນອກຈາກນີ້, ສານເຄມີທີ່ຮົ່ວໄຫຼລົງສູ່ແມ່ນໍ້າ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ຍັງເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສັດລ່ຽງຕ່າງໆ. ລັດຖະບານໄດ້ດໍາເນີນການປິດໂຄງການ ການລົງທຶນທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດໃນລະດັບສູງ ແລະ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ (Vientiane Times, 2016).

ຄູ່ມືແນະນຳນີ້ ພັດທະນາຂຶ້ນສຳລັບ ນັກລົງທຶນໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ຊຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍ ເຖິງເຫດຜົນວ່າ ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມບໍ່ສະເພາະມີຄວາມສຳຄັນ ແຕ່ມັນຍັງເປັນພັນທະທາງກົດໝາຍທີ່ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງເຮັດ. ຄູ່ມືແນະນຳນີ້ ໄດ້ສັງລວມເອົາ ບັນດາ ດຳລັບ ແລະ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງຕອບສະໜອງຊ່ອງທາງເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອອ່ານລາຍລະອຽດ ແລະ ຕິດຕໍ່ຫາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ນອກຈາກນັ້ນ ຄູ່ມືຍັງ ຕອບສະໜອງຄຳແນະນຳ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ດີ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ເປົ້າໝາຍອັນສຸດທ້າຍ ຂອງການລົງທຶນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແມ່ນການສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ທ່ານເອງ. ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

2. ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບດ້ານລົບ ຕໍ່ຄົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໄລຍະການພັດທະນາໂຄງການ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການສິ້ນສຸດໂຄງການລົງທຶນ ໃນຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ໃນໄລຍະກຳນົດ ແລະ ອອກແບບ ໂຄງການລົງທຶນເບື້ອງຕົ້ນ, ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈະຊ່ວຍໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ໃນທາງບວກ ຫຼື ທາງລົບ). ໃນລະຫວ່າງການດຳເນີນໂຄງການ, ມັນຈະຊ່ວຍກຳນົດມາດຕະການ ແລະ ຂະບວນການຕ່າງໆ ເພື່ອຈັດການກັບ ຄວາມສ່ຽງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ເພື່ອທົດແທນການສູນເສຍ ສຳລັບຜົນກະທົບດ້ານລົບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍເພີ່ມຜົນກະທົບດ້ານບວກ. ໃນການດຳເນີນມາດຕະການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຍັງເປັນໂອກາດອັນສຳຄັນ ສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ຊຸມຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການລົງທຶນ ແລະ ເພີ່ມໂອກາດເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດມີຜົນສຳເລັດ (FAO, 2015).

ເພື່ອຮັບປະກັນ ການປົກປ້ອງທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນຕະຫຼອດ 3 ໄລຍະ ຂອງການລົງທຶນ, ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງໄດ້ກະກຽມບັນດາເອກະສານ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການ ຫຼື ວ່າຈ້າງຕໍ່ແໜ່ງງານ ດັ່ງນີ້ (ເບິ່ງ ຮູບສະແດງ 2).

ຮູບສະແດງ 2: ພາບລວມຂອງເອກະສານ/ຫ້ອງການ ທີ່ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງໄດ້ປະກອບ/ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການປົກປ້ອງທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການລົງທຶນ

ສໍາຄັນທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່, ເຖິງແມ່ນວ່າລະບຽບການທີ່ປັບປຸງໃໝ່ຂອງລາວ ລະບຸວ່າ ບໍ່ຕ້ອງເຮັດ ESIA ສໍາລັບການລົງທຶນໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ (ຄໍາແນະນໍາຂອງລັດຖະມົນຕີຂອງ ກຊສ ເລກທີ 0358, ລົງວັນທີ 24.ກຸມພາ.2023), ນັກລົງທຶນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຄວນຈະເຮັດ ESIA. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ສໍາລັບການລົງທຶນໃນຂະແໜງການລ້ຽງສັດ ໃນບາງກໍລະນີ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ESIA. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຖ້າໂຄງການລົງທຶນໃດທີ່ມີຈໍານວນສັດລ້ຽງ ປະເພດງົວຄວາຍ ຫຼາຍກວ່າ 3,000 ໂຕ ຕັ້ງຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ 300 ໂຕ ຕັ້ງຢູ່ເຂດທີ່ມີລະດັບ ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ດີແລ້ວ ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນ ESIA (ເບິ່ງຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງຂອງກຊສ ເລກທີ 0358).

2.1 ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ

ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກລົງທຶນຫຼີກລ່ຽງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບ ຈາກການລົງທຶນ ແລະ ເພື່ອຈັດການຄວາມສ່ຽງດ້ານລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ອົງປະກອບຫຼັກໃນການພິຈາລະນາການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ແກ່ ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການຈັດການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແບບຍືນຍົງ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນມົນລະພິດ, ການຫຼີກລ່ຽງການນໍາໃຊ້ສານເຄມີກະສິກໍາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ທາດເຮືອນແກ້ວ.

ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ, ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ ການກະກຽມ, ການດໍາເນີນ ແລະ ໄລຍະສິ້ນສຸດ ການລົງທຶນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມປະກອບມີການເກັບກໍາຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການກໍານົດຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອກໍານົດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່ານັກລົງທຶນຈະຕ້ອງ ໄດ້ເຮັດ:No. 1¹.

- **ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ**
- **ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (IEE ຫຼື ESIA ເບິ່ງພາກທີ 4.1.3)**
- **ສ້າງແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ (EMMP ເບິ່ງພາກ 4.1.4)** ເພື່ອໃຊ້ໃນການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນ.
- **ສ້າງແຜນການພົ້ນພາບສິ່ງແວດລ້ອມ** ໃນໄລຍະການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ.

2.2 ການປົກປ້ອງສັງຄົມ

ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ໝາຍເຖິງນະໂຍບາຍ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ມາດຕະການ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ, ແກ້ໄຂ ແລະ/ຫຼື ທົດແທນການສູນເສຍທີ່ເກີດຈາກຜົນກະທົບດ້ານລົບ ທີ່ມີຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ເປັນເຄື່ອງມື ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການລົງທຶນ ຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ການທີ່ມີມາດຕະການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກລົງ ທຶນ ຈັດການຄວາມສ່ຽງ ທີ່ອາດມີຕໍ່ສັງຄົມໃນຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການລົງທຶນ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ລວມມີ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນພື້ນຖານດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນ. ນັກລົງທຶນ ຕ້ອງໄດ້ກໍານົດຜົນກະທົບຕໍ່ການດໍາລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການກໍານົດມາດຕະ ການຫຼຸດຜ່ອນເບື້ອງຕົ້ນ. ຊຶ່ງນັກລົງທຶນ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບປະກັນວ່າອົງປະກອບທາງດ້ານສັງຄົມໄດ້ເສື່ອມສານເຂົ້າໃນ **ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ເຕັກນິກ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທໍາອິດຂອງເທິງ (IEE ຫຼື ESIA ເບິ່ງພາກທີ 4.1.3)** ນອກຈາກນັ້ນນັກລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ ກະກຽມແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ (SMMP ເບິ່ງພາກ 4.1.4) ແລະ ແຜນພົ້ນພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ ສໍາລັບໄລຍະການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ.

¹ https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/8804e6fb-bd51-4822-92cf-3dfd8221be28/PS1_English_2012.pdf?MOD=AJPERES&CVID=jiVQlfe

2.3 ຫຼັກການໃນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ເພື່ອຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການດຳເນີນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນຕ່າງໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

2.3.1. ການກຳນົດພື້ນທີ່ ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳລັບການລົງທຶນ

ໃນການກຳນົດສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງແຈ້ງ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບ ແຜນການລົງທຶນ.

ຮູບສະແດງ 3: ພະນັກງານລັດ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຊຸມຊົນ ກຳລັງສຶກສາແຜນທີ່ພູມສັນຖານ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ

2.3.2. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຄຸນລັກສະນະຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ກ່ອນອື່ນ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຄຸນລັກສະນະ ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງພື້ນທີ່ ທີ່ສະເໜີລົງທຶນ. ຂໍ້ມູນ ຄວນລວມມີອົງປະກອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທັງໝົດ (ທາງດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ຊີວະພາບ) ທີ່ອາດຈະໄດ້ ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ.

ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງກຳນົດຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທາງສັງຄົມທັງໝົດຢູ່ໃນພື້ນທີ່, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນ ລວມທັງຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ. ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບ ແລະ ສ້າງກົນໄກເພື່ອ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ຮູບສະແດງ 4: ສະພາບພູມສັນຖານຂອງໜູ່ບ້ານຊົນນະບົດທາງພາກເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ

2.3.3. ການກຳນົດ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ແມ່ນ ການປະເມີນຜົນກະທົບ. ໃນນີ້ ອາດຈະແມ່ນການປະເມີນ IEE ຫຼື ESIA ຂຶ້ນກັບ ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງການລົງທຶນ ແລະ ຈັດການຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແບບເສື່ອມສານ. ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າຈະຕ້ອງຄຳນຶງ ເຖິງຜົນກະທົບທາງກົງແລະທາງອ້ອມຂອງການລົງທຶນຕໍ່ ຄົນ ແລະ ທຳມະຊາດ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ (ການວາງແຜນ, ການດຳເນີນ, ການສິ້ນສຸດ ແລະ ການປະລະ). ESIA ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນ. ການປະເມີນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ໂອກາດທີ່ຈະຖືກກະທົບ ຂອງແມ່ ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

2.3.4. ການກຳນົດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດ IEE/ESIA, ນັກລົງທຶນຕ້ອງກຳນົດມາດຕະການໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທີ່ພຽງພໍ ໃນ ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບສະເພາະທີ່ກຳນົດຈາກການປະເມີນ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແນໃສ່ປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ທົດແທນ ການສູນເສຍ ທີ່ອາດເກີດຈາກຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນ IEE/ESIA. ການອອກແບບໂຄງການ

ລົງທຶນ ຈະຕ້ອງລວມເອົາມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕ່າງໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຕົກຢູ່ກັບບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມທີ່ ດ້ອຍໂອກາດ ຫຼື ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ເຊັ່ນ: ແມ່ຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ. ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງພິຈາລະນາ ຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ສະພາບການຂອງກຸ່ມຄົນດ້ອຍໂອກາດ ຫຼື ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຸກກິດຈະກຳ ຂອງການລົງທຶນ.

2.3.5. ສ້າງແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ພາຍຫຼັງນັກລົງທຶນກຳນົດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບໄດ້ແລ້ວ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປນັກລົງທຶນຕ້ອງພັດທະນາແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ESMMPs)². ESMMPs ຈະຕ້ອງປະກອບມີ ຕົວຊີ້ວັດ, ຂອບເຂດຈຳກັດທີ່ອະນຸຍາດ, ຄວາມຖີ່ຂອງ ການຕິດຕາມ ແລະ ນຳໃຊ້ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ແລະ ສາກົນ ຢ່າງເໝາະສົມ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ ຫ້ອງທົດລອງທີ່ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ/ຮັບຮອງ ຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

2.3.6. ການຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ການຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຄວນດຳເນີນເປັນປົກກະຕິ³. ກິດຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມມາດຕະການ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ESMMPs. ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕ້ອງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ (ກຊສ) ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ. ມັນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງນັກລົງທຶນ ທີ່ຈະຕ້ອງຈັດສັນງົບປະມານເພື່ອຈ້າງບຸກຄະລາກອນ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບວຽກງານຕິດຕາມກວດກາ.

2.3.7. ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນສັງຄົມ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຂົງເຂດທີ່ໄດ້ສະເໜີໂຄງການລົງ ທຶນຕ້ອງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຈຸດປະສົງ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການລົງທຶນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜູ້ລົງທຶນ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຊາບກ່ຽວກັບ ການສຶກສາ ທີ່ຈະດຳເນີນໃນການກຳນົດ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການລົງທຶນ ລວມທັງຜົນກະທົບທາງດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ຈາກການລົງທຶນ. ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ຄວນລະບຸເຖິງຂະໜາດຂອງຜົນກະທົບມີຫຼາຍປານໃດ, ພື້ນທີ່ໃດແດ່ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ກະທົບດົນປານໃດ?. ສຸດທ້າຍ, ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ມາດຕະການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ທົດແທນການສູນເສຍ ຈາກຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບ. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນການລົງທຶນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ທັນເວລາ ຈະສາມາດນຳໄປສູ່ການແລກປ່ຽນທີ່ສ້າງສັນ ຕ່າງຄົນຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສາມາດຫຼີກລ່ຽງຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນອະນາຄົດ. ນັກລົງທຶນຕ້ອງຮັບປະກັນ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມຄົນ ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ໃນນີ້ມັນພົວພັນເຖິງ ຊຶ່ງນັກລົງທຶນຕ້ອງອອກແບບ ຍຸດທະສາດການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການລົງທຶນ⁴. ພື້ນຖານແລ້ວຄວນລວມມີ 5 ຂັ້ນຕອນ ຄື: (1) ການກຳນົດ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການລົງທຶນ; (2) ການກຳນົດຊ່ອງທາງ ແລະ ຮູບແບບ ການເຜີຍ ແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ເໝາະສົມ; (3) ການປົກສາຫາລື ກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ກຳນົດນັ້ນ ໂດຍເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກ້າງວິນ (ເຊັ່ນ: ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ, ຄຳຮ້ອງທຸກ ຫຼື ຮຽກ

² ການຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຄວນດຳເນີນເປັນປະຈຳເດືອນ ໂດຍຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ສ້າງຕັ້ງໂດຍ ບໍລິສັດລົງທຶນ ແລະ ຫຊສ. ພສຊ ແລະ ກຊສ ຄວນຕິດຕາມທຸກໆສາມເດືອນ ແລະ ທຸກໆຫົກເດືອນຕາມລຳດັບ.
³ ໂຄງການລົງທຶນ ຄວນສ້າງຕັ້ງ ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທຸກໆເດືອນ ອີງຕາມ ESMMP (ເບິ່ງຫົວຂໍ້ທີ 4.2). ສຳລັບ ຫຊສ ຈະດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາເດືອນລະຄັ້ງ. ພສຊ ຄວນຕິດຕາມກວດກາທຸກໆສາມເດືອນ ແລະ ກຊສ ກວດກາທຸກໆຫົກເດືອນ.
⁴ ລະບຸຢູ່ໃນຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີເລກທີ 707/ກຊສ, ລົງວັນທີ 5.2.2013 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາຂະບວນການໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ.

ຮ້ອງຕ່າງໆ); (4) ກະກຽມໃນການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ, ຄໍາຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຮຽກຮ້ອງ ແລະ (5) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ຮູບສະແດງ 5: ຕາງໜ້າຊຸມຊົນ ລວມທັງ ແມ່ຍິງ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ໄວໜຸ່ມ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ເດີນບ້ານ ຂອງຊຸມ ຊົນ

2.3.8. ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນສັງຄົມ

ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຊຸມຊົນສາມາດ ສະເໜີຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ໃນຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການລົງທຶນນັ້ນ, ມັນຈໍາເປັນ ຫຼາຍ ທີ່ນັກລົງທຶນຕ້ອງມີກົນໄກ ທີ່ສາມາດຮັບປະກັນ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ, ຄໍາຮ້ອງທຸກ ຫຼື ການຂໍຄວາມ ເປັນທໍາ ໃຫ້ສໍາເລັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ວ່ອງໄວ. ປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດຄວນ ຮັບຊາບກ່ຽວກັບກົນໄກ, ຊ່ອງທາງໃນການສົ່ງຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ, ຄໍາຮ້ອງທຸກ ຫຼື ການຂໍຄວາມເປັນທໍາ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ວິທີການ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ. ກົນໄກດັ່ງກ່າວ ຄວນໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ; ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສິດສ່ວນບຸກຄົນ.

ສະແດງ 6: ພະນັກງານຂອງບໍລິສັດກວດສອບຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ຍື່ນໂດຍຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (ຮູບດ້ານຊ້າຍ) ແລະ ລົງພົບກັບຊາວບ້ານ ເພື່ອ ຖາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຮູບດ້ານຂວາ)

3. ນິຕິກຳທີ່ລະບຸກ່ຽວກັບ ຄວາມຈຳເປັນຂອງການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

3.1 ຂໍ້ກຳນົດແຫ່ງຊາດ

ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດຮອດປີ 2030. ຍຸດທະສາດນີ້ກຳນົດແນວທາງເພື່ອ ເພີ່ມປະສິດທິພາບການຜະລິດກະສິກຳ ຄຽງຄູ່ກັບການຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ ໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ; ການຄວບຄຸມການໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ສານເຄມີອື່ນຕະລາຍ; ການສົ່ງເສີມກະສິກຳສະອາດ ແລະ ປອດສານພິດ; ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການປູກພືດຊະນິດດ່ຽວ (Secretariate of National Green Growth Strategy, 2018). ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, ນັກລົງທຶນຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການແຫ່ງຊາດທີ່ຕິດພັນກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຢູ່ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບເລກທີ 70/ສພຊ 2019), ທຸກໂຄງການລົງທຶນໃນຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈະຕ້ອງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຢ່າງສະເໝີພາບ, ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, 2016) ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ນັກລົງທຶນຕ້ອງ ຈັດສັນທຶນຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ, ເຊິ່ງໝາຍເຖິງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການຈ້າງແຮງງານທ້ອງຖິ່ນ, ຖ່າຍທອດທັກສະໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະບັນດາຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ເຊັ່ນ: ແມ່ຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ເພື່ອຮັບປະກັນ ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂອກາດການຈ້າງງານທີ່ ສ້າງຂຶ້ນໂດຍໂຄງການລົງທຶນ. ນອກຈາກນີ້, ນັກລົງທຶນຕ້ອງ ເຄົາລົບຮັດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ສຸດທ້າຍ, ການສ້າງມາດຕະການ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງນັກລົງທຶນໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ເປັນລະບົບແມ່ນ ມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບເລກທີ 84/ສພຊ, 2020) ແລະ

ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບເລກທີ 389/ລບ, 2022) ກ່ອນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການລົງທຶນ. ນອກຈາກ ນັ້ນ, ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງພຽງພໍ ກໍ່ເປັນເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍທີ່ກໍານົດໃນ ການໃຫ້ທຶນ ຂອງຫຼາຍສະຖາບັນການເງິນສາກົນ ເຊັ່ນ: ທະນາຄານໂລກ ແລະ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ .

3.2 ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ຕາຕະລາງ 1: ລາຍຊື່ເອກະສານນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ກົດໝາຍ ຫຼື ດໍາລັດ	ຂໍ້ກຳນົດທີ່ສໍາຄັນ	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ 2013) (ກົດໝາຍສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ ປີ 2012)	ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດບັນດາຫຼັກການ, ລະບຽບການທີ່ຈຳເປັນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ, ພື້ນຟູ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ປະເທດຊາດ ແບບຍືນຍົງ. ມາດຕາ 22 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການດໍາເນີນ ESIA ໂດຍຕ້ອງຄາດຄະເນຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.	https://na.gov.la/wp-content/uploads/2021/11/104Environmental-Protection-Law.pdf
ດໍາລັດສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 398/ລບ, 2022	ດໍາລັດສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນການສ້າງມາດຕະການປົກ ປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການລົງທຶນ. ດໍາລັດໄດ້ ກຳນົດເຄື່ອງມື ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.	ດໍາລັດສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 398/ລບ, 2022 ຍັງບໍ່ສາມາດດາວໂລດໄດ້ເທື່ອ . ສໍາລັບດໍາລັດສະບັບກ່ອນ ແມ່ນດາວໂລດໄດ້ທີ່ (ເລກທີ 21/ລບ, 2019): http://laofficialgazette.gov.la/kcfinder/upload/files/389%E0%BA%A5%E0%BA%9A20.10.2022.pdf
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບເລກທີ 23/ສພຊ), ລົງວັນທີ 1.ພຶດສະພາ .2017	ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະ ບຽບການ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາ, ບໍລິຫານ, ການຂຸດ ຄົ້ນ, ນໍ້າໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ນໍ້າ, ການຟື້ນຟູເຂດ ຜົນກະທົບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ; ປະລິມານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບຍືນ ຍົງ. ມາດ ຕາ 7 ແລະ ມາດຕາ 29 ລະບຸວ່າ ເອກະຊົນຕ້ອງຮັບປະກັນການ ປົກປ້ອງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ.	https://na.gov.la/wp-content/uploads/2021/11/65ກົດໝາຍ-ນໍ້າ-ແລະ-ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.pdf
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ສະບັບປັບປຸງ (ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ), ລົງວັນທີ: 13.6.2019.	ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການພື້ນຖານ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະ ການ ກ່ຽວກັບ ການອະນຸລັກ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍ້າໃຊ້ປ່າໄມ້. ບາງມາດຕາໄດ້ ກຳນົດການນໍາໃຊ້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ໃນຂະນະທີ່ບາງມາດຕານັ້ນໃສ່ ການປົກປ້ອງປ່າໄມ້ ແລະ ການຍົກເລີກກິດຈະກຳທຸລະກິດປ່າໄມ້. ມາດຕາ 46-53 ເນັ້ນໃສ່ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ໂດຍສະເພາະ.	https://na.gov.la/wp-content/uploads/2021/11/64-%E0%BA%9B%E0%B%88%E0%BA%B2%E0%B%84%E0%BA%A1%E0%BB%89_2019.pdf

⁵ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຖ້າກໍລະນີທີ່ລະບຽບການ ແລະ ພັນທະ ຂອງປະເທດແຕກຕ່າງກັບ ລະບຽບການ ແລະ ພັນທະສາກົນ, ນັກລົງທຶນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບການ ແລະ ພັນທະແຫ່ງຊາດ

<p>ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດປ່າ ແລະ ສັດນ້ຳ (ສະບັບເລກທີ 07/ສພຊ), ລົງວັນທີ: 24.ທັນວາ.2007.</p>	<p>ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດປ່າ ແລະ ສັດນ້ຳ ໄດ້ຈຳກັດ ແລະ ກຳນົດການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສັດປ່າ ແລະ ສັດນ້ຳໃນແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຕາມທຳມະຊາດ ເພື່ອລົງເສີມການສືບພັນ ແລະ ນຳໃຊ້ສັດປ່າ ແລະ ສັດນ້ຳຢ່າງຍືນຍົງ, ຫຼີກລ່ຽງຜົນກະທົບອັນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຫຼື ແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ປ້ອງກັນການຫຼຸດລົງຂອງຊະນິດພັນ ແລະ ການສູນພັນຂອງສັດປ່າ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບສັດນ້ຳ. ມາດຕາ 7 ແລະ 25 ເນັ້ນໃສ່ການປົກປັກຮັກສາສັດປ່າ ແລະ ສັດນ້ຳ.</p>	<p>https://na.gov.la/wp-content/uploads/2021/11/109ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນ້ຳແລະສັດປ່າ14ມັງກອນ2008.pdf</p>
<p>ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດ (ສະບັບເລກທີ 258/ລບ), ລົງວັນທີ: 24.ສິງຫາ.2017.</p>	<p>ຫຼັກການ, ກົດລະບຽບ ແລະ ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ເພື່ອປົກປ້ອງຄົນ, ສັດ ແລະ ພືດ ແມ່ນໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພັນທະ ແລະ ລະບຽບການສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນລັດພາຄີ⁵.</p>	<p>https://www.maf.gov.la/wp-content/uploads/2022/09/Lao-Pesticide-Decree-English-final-258.pdf</p>
<p>ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບເລກທີ 70/ສພຊ), ລົງວັນທີ: 21.ມິຖຸນາ.2019</p>	<p>ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມວຽກງານທີ່ດິນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍທາງສັງຄົມ, ຄວາມປອດໄພທາງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ. ມາດຕາ 23 ກຳນົດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງລວມທັງຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນຕ້ອງປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນຂອງຕົນໃຫ້ ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ດິນເຈື່ອນ ແລະ ການ ເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ. ເພື່ອຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງທີ່ດິນ.</p>	<p>https://na.gov.la/wp-content/uploads/2021/11/58Land-Law.pdf</p>
<p>ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ (ກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ43/ສພຊ), ລົງວັນທີ: 24.ທັນວາ.2013</p>	<p>ກົດໝາຍສະບັບນີ້ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ, ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ການຮັບຈ້າງ, ການປົກປ້ອງແຮງງານ ເພື່ອແນໃສ່ຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຂອງວຽກງານ, ເພື່ອຮັບປະກັນການຫັນເປັນທັນສະໄໝ ແລະ ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳໃນຂະນະປົກປ້ອງສິດຂອງລູກຈ້າງ ແລະ ຜູ້ເປັນນາຍຈ້າງເປັນຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳ ແລະ ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຕົນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ແລະ ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ, ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.</p>	<p>https://na.gov.la/wp-content/uploads/2021/11/116ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານສະບັບປັບປຸງ-28-1-2014.pdf</p>
<p>ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ປ່າສະຫງວນ (ເລກທີ 219/ລບ), ລົງວັນທີ: 20.ມິຖຸນາ.2023</p>	<p>ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ປ່າສະຫງວນ ເພື່ອຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢູ່ຂອບເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມອຸດົມສົມບູນ ການບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດວິ ທະຍາ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຮັບປະກັນ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໄປຄ່ຽງຄູ່ກັບ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.</p>	<p>http://laofficialgazette.gov.la/kcfinder/upload/files/219.pdf</p>

3.3 ມາດຕະຖານ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງສາກົນ

ຕາຕະລາງ 2: ລາຍຊື່ມາດຕະຖານ/ຫຼັກການສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ກຳນົດດ້ານການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ບົດແນະນໍາ	ຂໍ້ກຳນົດທີ່ສໍາຄັນ	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
ກອບວຽກງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງທະນາຄານໂລກ	ຈຸດປະສົງຂອງກອບວຽກງານນີ້ແມ່ນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂະບວນການລົງທຶນ. ບົດແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເພື່ອການກະກຽມ ແລະ ການປະຕິບັດ ແລະ ການລົງທຶນ (The World Bank, 2017).	https://www.worldbank.org/en/projects-operations/environmental-and-social-framework
ບົດແນະນໍາການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ	ກອບວຽກງານນີ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການກຳນົດ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ພ້ອມກັບການຈັດການຄວາມສ່ຽງ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ (ການອອກແບບ ແລະ ການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ). ແນວທາງການປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ (FAO, 2022).	https://www.fao.org/policy-support/tools-and-publications/resources-details/en/c/1026868/
ບົດຖະແຫຼງນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງຂອງທະນາຄານພັດທະນາ ອາຊີ	ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນເພື່ອຫຼີກລ່ຽງ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ຄຳແນະນໍາການດຳເນີນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະ ຂອງການລົງທຶນ. (ADB, 2009).	https://www.adb.org/documents/safeguard-policy-statement

4. ຂະບວນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

4.1 ໄລຍະກະກຽມການລົງທຶນ

4.1.1. ການກຳນົດສະຖານທີ່

ໃນການກຳນົດສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນ, ຄວນເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບ ທີ່ຕັ້ງ. ຜູ້ລົງທຶນຄວນຈັດກອງປະຊຸມກັບອົງການປົກຄອງເມືອງ ພ້ອມກັບ ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ພ້ອມທັງເຊີນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມກັບຜູ້ຕາງໜ້າຊຸມຊົນເພື່ອກຳນົດສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມກັບໂຄງການລົງທຶນ.

ພື້ນທີ່ ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ຄວນຈະເປັນພື້ນທີ່ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ເພື່ອຮັບປະກັນໄດ້ຄືແນວນັ້ນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງສະເໜີ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ (ກປ). ກົມດັ່ງກ່າວ ຈະປະສານສົມທົບກັບ ກົມປ່າໄມ້ ແລະ ກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ ເພື່ອກວດສອບ.

4.1.2. ແຜນການຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ໃນໄລຍະການກະກຽມການລົງທຶນ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ (LACP). ແຜນນີ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ການສໍາຫຼວດພາກສະໜາມ ເຊິ່ງກວມເອົາການສໍາຫຼວດຄົວເຮືອນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັງໝົດ ແລະ ບັນຊີລາຍການ ຂອງຊັບສິນທີ່ຖືກກະທົບ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ. ແຜນນີ້ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນສໍາລັບ ການຕັດ ສິນໃຈ ໃນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຕ້ອງລວມມີ:

- ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຈັດກອງປະຊຸມກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອອະທິບາຍຂັ້ນຕອນການສໍາຫຼວດທີ່ດິນ ແລະ ກຳນົດຊັບສິນລວມທັງຈໍານວນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ LACP ລວມມີຂອບເຂດຕອນດິນຂອງພື້ນທີ່ຈະລົງທຶນທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ບັນຊີຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ການສູນເສຍ ຈະຕ້ອງໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ລະອຽດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

- ສ້າງແຜນທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໂດຍອີງໃສ່ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນ ຈາກໂຄງການພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 84/ລບ. ສິ່ງສຳຄັນ ນັກລົງທຶນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມມືກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນທຸກລະດັບ ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການ ຊົດເຊີຍ. ນັກລົງທຶນ ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງ ແຜນການຊົດເຊີຍລະອຽດ. ຊຶ່ງລັດຖະບານ ຈະແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ເພື່ອ ຕິດຕາມ ແລະ ຮັບຮອງຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຂອງແຜນການຊົດເຊີຍ.
- ຄິດໄລ່ຄ່າທົດແທນຕາມກົດລະບຽບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ;
- ຈັດກອງປະຊຸມ ລາຍງານການຄິດໄລ່ຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ;
- ກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບບໍ່ຍອມຮັບຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການກວດ ກາເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຄິດໄລ່ຄືນໃໝ່ອີກຄັ້ງ; ຖ້າຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຍັງບໍ່ຍອມຮັບຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ນັກລົງທຶນ ຈະຕ້ອງໄດ້ ດຳເນີນຕາມຂະບວນການແກ້ໄຂຂັ້ນຕໍ່ຕໍ່ (ເຊັ່ນ: ກົນໄກຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ກົນໄກ ການຮ້ອງທຸກຂອງ ບໍລິສັດ);
- ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍນັ້ນ ຕ້ອງເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບ ຜົນກະທົບ ໂດຍມີການຮັບຮູ້ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ-ເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຕ້ອງ ຈັດຕັ້ງພິທີຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ ຢ່າງເປັນທາງການ;
- ນັກລົງທຶນຕ້ອງສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການໄດ້ມາຂອງທີ່ດິນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ເພື່ອຕິດຕາມການດຳ ເນີນການຊົດເຊີຍ ແລະ ການແກ້ໄຂຂັ້ນຕໍ່ຕໍ່.

ການຮັບຮອງ: ແຜນຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກເຈົ້າແຂວງ ແລະ ຄັດຕິດ ກັບ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ແຜນຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ: ນັກລົງທຶນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງການຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການໂຍກຍ້າຍຈັດສັນ. ໜ່ວຍງານນີ້ຄວນຮັບຜິດຊອບຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຈຳຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ (ດຳລັດ 84: ມາດຕາ 27).

4.1.3. ການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ຢູ່ ສປປ ລາວ, ESIA (ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ດັ່ງອະທິບາຍຢູ່ໃນພາກທີ 2.3.3) ແມ່ນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຂະບວນການຕັດສິນໃຈ ອະນຸມັດໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ບັນດາກິດຈະການການພັດທະນາຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບເລກທີ 84/ສພຊ, ວັນທີ 1.ກໍລະກົດ.2020).

ຈຸດປະສົງ ຂອງ ESIA ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກລົງທຶນສາມາດກຳນົດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງການລົງທຶນທີ່ສອດ ຄ່ອງກັບ ຈຸດປະສົງຂອງການປົກປ້ອງ. ຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການ ແມ່ນ (1) ຫຼີກລ່ຽງຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບຂອງໂຄງການ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (2) ກໍລະນີຫຼືກວ່າງບໍ່ໄດ້ ແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ, ບັນເທົາ ແລະ/ຫຼື ຊົດເຊີຍຜົນ ກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ກໍລະນີຫຼືກວ່າງບໍ່ໄດ້ ແລະ (3) ຊ່ວຍໃຫ້ນັກລົງທຶນສ້າງລະບົບ ການປ້ອງກັນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ການຮັບຮອງບົດ ESIA ແມ່ນໜຶ່ງໃນເງື່ອນໄຂຂອງລັດຖະບານລາວໃນການກວດສອບ ແລະ ອະນຸມັດໂຄງການລົງທຶນ.

ສອງປະເພດ ຂອງການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມມີ 2 ປະເພດໄດ້ແກ່ (1) ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເບື້ອງຕົ້ນ (IEE) ແລະ (2) ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ESIA). ການລົງທຶນຂອງທ່ານຕ້ອງເຮັດການປະເມີນ ຜົນກະທົບປະເພດໃດນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບ ຄຸນລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ລະດັບຜົນກະທົບ ຂອງການລົງທຶນທີ່ຈະສະເໜີ. IEE

ເຮັດສໍາລັບກິດຈະກຳການລົງທຶນຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມໜ້ອຍ, ໃນຂະນະທີ່ ESIA ແມ່ນສໍາລັບກິດຈະກຳການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ອາດຈະສ້າງຜົນກະທົບອັນກວ້າງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ເບິ່ງດໍາລັດຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 389/ລບ ປີ 2022).

ເພື່ອກຳນົດວ່າໂຄງການລົງທຶນ ຂອງທ່ານ ຕ້ອງເຮັດ IEE ຫຼື ESIA ນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂະບວນການກັ້ນຕອງ ຂອງ ກຊສ ຊຶ່ງອະທິບາຍຢູ່ລຸ່ມນີ້ (ເບິ່ງ ຮູບສະແດງ 7)

IEE ແມ່ນຫຍັງ?

IEE ແມ່ນການສຶກສາ, ສໍາຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂໍ້ມູນ ຜົນກະທົບເບື້ອງຕົ້ນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ພ້ອມທັງກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ຫຼີກລ່ຽງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບ. ນອກນັ້ນ ຄວນພິຈາ ລະນາບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນການສ້າງ IEE ຕ້ອງ ສ້າງໃຫ້ສໍາເລັດ ກ່ອນການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ (EMMP) ແລະ ແຜນການຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ (SMMP) (ເບິ່ງພາກ 4.1.4). ການສ້າງສາມເອກະສານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 23 ຂອງດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີລະດັບຜົນກະທົບຕໍ່າ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ສ້າງບົດລາຍງານ IEE, EMMP, SMMP ແລະ ຢືນຕໍ່ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ (ພສຊ) ເພື່ອທົບທວນ. ການກະກຽມ IEE ຈະຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ພສຊ ຈະດຳເນີນການທົບທວນ ດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ດ້ານວິຊາການ ຂອງບົດລາຍງານ IEE, EMMP ແລະ SMMP. ຖ້າຈຳເປັນ, ນັກລົງທຶນອາດຈະຕ້ອງ ໄດ້ປັບປຸງ ເອກະສານເຫຼົ່ານີ້ຄືນໃໝ່.

ESIA ແມ່ນຫຍັງ?

ESIA ແມ່ນຂະບວນການ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ວິເຄາະບັນຫາ ເພື່ອຄາດຄະເນຜົນກະທົບເຊິ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈາກການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງ ບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບຜົນ ກະທົບ ຂອງການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ບົດລາຍງານ ESIA ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ສໍາເລັດກ່ອນການ ສ້າງ EMMP ແລະ SMMP. ກົງກັນຂ້າມກັບ IEE ນັກລົງທຶນບໍ່ສາມາດດຳເນີນການ ESIA ດ້ວຍຕົນເອງໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງເຮັດສັນຍາກັບບຸກ ຄົນທີສາມ ຫຼື ໜ່ວຍງານ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກ ກຊສ. ທາງ ກຊສ ຈະທົບທວນເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນ ໂດຍສົມທົບກັບ ຊ່ຽວຊານ ຈາກຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຕາຕະລາງ 3: ຂັ້ນຕອນຫຼັກຂອງການປະຕິບັດການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະຂອງຮອບວຽນການລົງທຶນ

ຂັ້ນຕອນທີ່ສໍາຄັນໃນ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ	ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ	ການປົກປ້ອງສັງຄົມ	ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ສັງຄົມ ແລະ ການມີ ສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ
ໄລຍະກະກຽມ			
ການກຳນົດພື້ນທີ່	ປະເມີນທ່າແຮງ ແລະ ຄຸນລັກສະນະ ຂອງສະ ພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດ	ປະເມີນທ່າແຮງ ແລະ ຄຸນລັກສະນະ ຂອງປະຊາຊົນ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບັນຫາ ສັງຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	ຈັດກອງປະຊຸມກັບອົງການປົກ ຄອງເມືອງ, ບ້ານ ແລະປະຊາຊົນ ທ້ອງ ຖິ່ນ ເພື່ອກຳນົດທີ່ຕັ້ງທີ່ ເໝາະສົມສໍາ ລັບການລົງທຶນ (ສະຖານທີ່ລົງທຶນ ຕ້ອງສ້າງຜົນ ກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມໜ້ອຍທີ່ສຸດ).

ການສ້າງແຜນທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ		ຮັບປະກັນວ່າພື້ນທີ່ ທີ່ກຳນົດ ສາມາດຫຼີກລ່ຽງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ການສູນເສຍເນື້ອທີ່ປ່າ	ກຳນົດເຂດທີ່ດິນທີ່ປະຊາຊົນມີສິດນຳໃຊ້ (ລວມທັງ ສິດນຳໃຊ້ຕາມປະເພນີ), ດຳເນີນການຈັດຫາທີ່ດິນ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ.	ສ້າງແຜນທີ່ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມກັບອົງການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ບ້ານ ພ້ອມທັງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຈລະຈາ ແລະ ຂໍຄວາມເຫັນດີເຫັນພ້ອມກ່ຽວກັບ ທີ່ດິນທີ່ຈະຈັດສັນສຳລັບການລົງທຶນ.
ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	ລະບຸ ຄຸນລັກສະນະສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	ດຳເນີນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ ຄຸນ ລັກສະນະສິ່ງແວດລ້ອມ (ສິ່ງແວດລ້ອມດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ)	ດຳເນີນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ ລັກສະນະສັງຄົມ (ການປົກຄອງ, ລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນ, ພົນລະເມືອງ, ການດຳລົງຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ອື່ນໆ)	ສຳພາດປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ; ຈັດການສົນທະນາກຸ່ມ ແລະ ກອງປະຊຸມ
	ການກຳນົດ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	ດຳເນີນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ ຄຸນ ລັກສະນະສິ່ງແວດລ້ອມ (ສິ່ງແວດລ້ອມດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ)	ກຳນົດ ແລະ ປະເມີນ ຜົນກະທົບທາງກົງ, ທາງອ້ອມ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຜົນກະທົບສະສົມຂອງ ກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງໂຄງການ (ການກໍ່ສ້າງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການປິດ ໂຄງການ ແລະ ການປະລະ) ກ່ຽວກັບ ການດຳລົງຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ດ້ານ ສັງຄົມອື່ນໆ.	ຈັດຕັ້ງການພົບປະກັບອົງການປົກຄອງ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບ ແລະ ເກັບກຳຄວາມຄິດເຫັນ
	ສະເໜີມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ	ສະໜອງມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບເພື່ອກຳນົດຜົນກະທົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະໄລຍະຂອງການລົງທຶນ (ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ, ການປິດໂຄງການ ແລະ ການປະລະ) ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ.	ສະໜອງມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ເພື່ອກຳນົດຜົນກະທົບທາງສັງຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະໄລຍະຂອງການລົງທຶນ (ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ, ການປິດໂຄງການ ແລະ ການປະລະ) ກ່ຽວກັບ ການດຳລົງຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ດ້ານສັງຄົມອື່ນໆ.	ຈັດຕັ້ງການພົບປະກັບອົງການປົກຄອງ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອແນະນຳບັນດາມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ, ເກັບກຳຄຳຕິຊົມ ແລະ ບັນດາມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ຈຳເປັນ.
	ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ	ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ (EMMP) ທີ່ຕິດພັນກັບແຕ່ລະໄລຍະຂອງການລົງທຶນ (ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການປິດໂຄງການແລະ ການປະລະ) ກ່ຽວກັບ ສະພາບແວດລ້ອມ ທາງກາຍະພາບ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ.	- ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສັງຄົມ (SMMP) ທີ່ຕິດພັນກັບແຕ່ລະໄລຍະຂອງການລົງທຶນ (ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການປິດໂຄງການ ແລະ ການປະລະ) ກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມທາງກາຍະພາບ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ. - ສ້າງແຜນການຊົດເຊີຍ ແລະ ຊົດເຊີຍການສູນເສຍທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.	ຈັດກອງປະຊຸມກັບອົງການປົກຄອງ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອແນະນຳ ESM-MP, ຮັບຄຳຄິດຄຳເຫັນ ແລະ ເຫັນດີຮ່ວມກັນ ກ່ຽວກັບແຜນການ

ໄລຍະດໍາເນີນໂຄງການລົງທຶນງານ				
	ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລົງທຶນ ແລະ ຜົນກະທົບທັງໝົດ ຂອງກິດຈະກຳ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດ	- ຕິດຕາມ ແລະ ສະໜອງບົດລາຍງານການ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳເດືອນ, ໄຕມາດ, ເຄິ່ງປີ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ. - ພື້ນຟູບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຢູ່ໃກ້ເຂດໂຄງການ. - ພິຈາລະນາຄໍາຕິຊົມ ແລະ ຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງ ປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ	- ຕິດຕາມ ແລະ ສະໜອງບົດລາຍງານການຕິດຕາມ ກວດກາສັງຄົມປະຈຳເດືອນ, ໄຕມາດ, ເຄິ່ງປີ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງຕາມລຳດັບ. - ພິຈາລະນາຄໍາຄິດເຫັນ ແລະ ຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. - ສ້າງກົນໄກແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ	ຈັດຕັ້ງການພົບປະກັບອົງການປົກຄອງ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຕົກລົງກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
ໄລຍະສໍາເລັດການລົງທຶນ				
	ການຟື້ນຟູ	ການຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ - ກໍາຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອກະສິກໍາ; - ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ; - ດໍາເນີນການປູກປ່າຄືນ	ການຟື້ນຟູສັງຄົມ - ວາງແຜນຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່	ການຟື້ນຟູຕ້ອງໄດ້ຮັບການກະກຽມ ແລະ ປະຕິບັດໂດຍການຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບອົງການປົກຄອງ ແລະ ຊຸມຊົນ

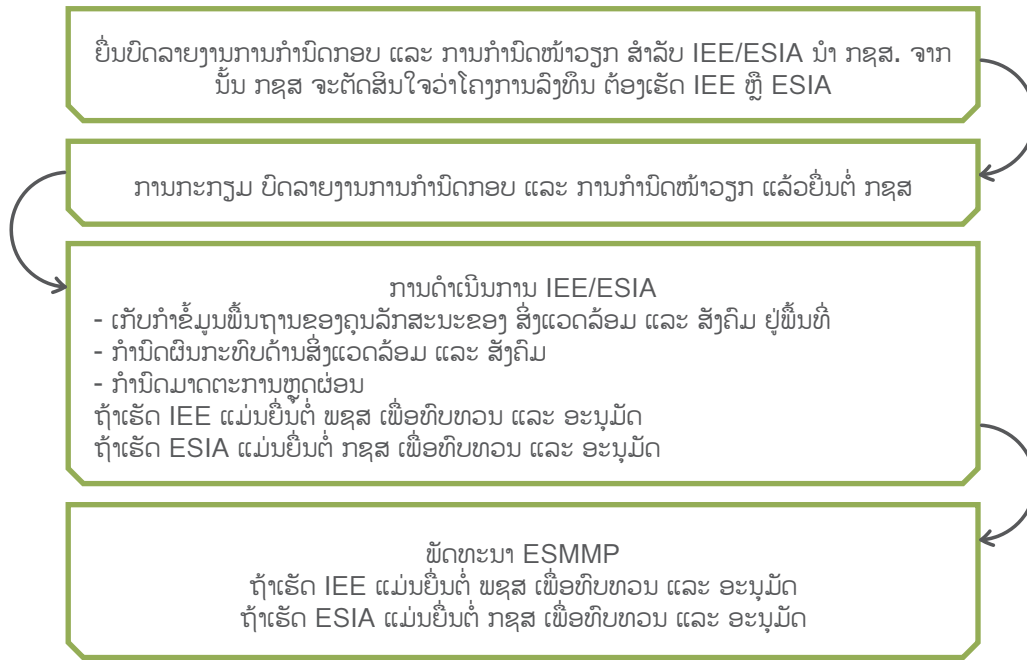
ຈະດໍາເນີນການສ້າງບົດລາຍງານ IEE ຫຼື ESIA ແນວໃດ

ຂະບວນການ IEE ແລະ ESIA ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດ ຢູ່ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສະບັບເລກທີ 389/ລບ, ວັນທີ 20.ຕຸລາ.2022. ເຖິງແມ່ນວ່າໂຄງການລົງທຶນຕ້ອງເຮັດພຽງແຕ່ IEE, ແຕ່ວິທີການ, ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ, ອົງປະກອບ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງ IEE ແມ່ນບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກ ESIA. ຂະບວນການໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ ໃນພາກຕໍ່ໄປນີ້.

ຈະຮູ້ແນວໃດວ່າໂຄງການລົງທຶນ ຂອງທ່ານຕ້ອງເຮັດການປະເມີນປະເພດໃດ?

ເພື່ອກໍານົດວ່າໂຄງການຂອງທ່ານຕ້ອງເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບປະເພດໃດນັ້ນ, ທ່ານຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂະບວນການກັນຕອງ. ມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- ນັກລົງທຶນຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ກ່ຽວກັບ ການດໍາເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່ ກຊສ (ດໍາລັດ 389/ລບ, ມາດຕາ 8). ແບບຟອມ ເອົາໄດ້ທີ່ ພສຊ ສໍາລັບ ການເຮັດ IEE ແລະ ກຊສ ສໍາລັບ ESIA. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງໂຄງການທີ່ສະເໜີ ແລະ ຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຮັດ IEE ຫຼື ESIA.
- ກຊສ ຈະຕັດສິນໃຈໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ນັກລົງທຶນສະໜອງໃຫ້ ວ່າການລົງທຶນທີ່ສະເໜີຈະຕ້ອງດໍາເນີນ IEE ຫຼື ESIA ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ສະບັບ ເລກທີ 8056/ກຊສ; ລົງວັນທີ 17.ທັນວາ.2013.
- ຜູ້ລົງທຶນຈະຕ້ອງກະກຽມ ບົດລາຍງານການກໍານົດກອບ ແລະ ການກໍານົດໜ້າວຽກໂດຍລະອຽດ ສໍາລັບການ ກະກຽມ ບົດລາຍງານ IEE ຫຼື ESIA ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນດໍາລັດເລກທີ 389/ລບ (ມາດຕາ 8, 19, ແລະ 22). ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕ້ອງຍື່ນ ບົດລາຍງານການກໍານົດກອບ ແລະ ການກໍານົດໜ້າວຽກດັ່ງກ່າວນໍາ ກຊສ ເພື່ອມີຄໍາເຫັນ. ປັບປຸງ ແລະ ຮັບຮອງ.
- ຫຼັງຈາກ ກຊສ ອະນຸມັດ ບົດລາຍງານການກໍານົດກອບ ແລະ ການກໍານົດໜ້າວຽກແລ້ວ ນັກລົງທຶນຈຶ່ງສາມາດເລີ່ມກະກຽມບົດລາຍງານ IEE ຫຼື ESIA.

ຮູບສະແດງ 7: ຂັ້ນຕອນ IEE/ESIA

ການດຳເນີນການປະເມີນ IEE/ESIA

(a) ເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ

- ຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ
 - **ສິ່ງແວດລ້ອມທາງກາຍະພາບ:** ພູມສາດ, ທໍລະນີສາດ, ອຸຕຸນິຍົມ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້, ປະຫວັດໄພພິບັດທຳມະຊາດ, ນ້ຳໜ້າດິນ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳໃຕ້ດິນ, ຄຸນນະພາບຂອງອາກາດ ແລະ ສຽງ ຈາກການກໍ່ສ້າງແລະ ການຂົນສົ່ງ.
 - **ສິ່ງແວດລ້ອມທາງຊີວະພາບ:** ພືດພັນ, ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສັດເທິງບົກ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດນ້ຳ.
- ຄຸນລັກສະນະດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ:
 - **ຂໍ້ມູນປະຊາກອນ:** ຊື່ເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ປະຊາກອນ (ລວມທັງການແບ່ງເພດ ແລະ ອາຍຸ), ຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາ, ກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດຕົ້ນຕໍ ແລະ ວິທີການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ, ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານການສຶກສາ, ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ພະລັງງານ, ກິດຈະກຳການພັດທະນາອື່ນໆໃນພື້ນທີ່ (ເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ, ການປູກພືດ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຫຼື ກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ).
 - **ສຸຂະພາບຊຸມຊົນ:** ອັດຕາການແຜ່ລະບາດ ແລະ ອັດຕາຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ (ເຊັ່ນ: ໄຂ້ຍຸງ, ໄຂ້ເລືອດອອກ, ວັນນະໂລກ, HIV/STD ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ພະຍາດຊຳເຮື້ອ (ເຊັ່ນ: ໂລກຂໍ້ອັກເສບ, ພະຍາດຫົວໃຈ ແລະ ຫຼອດເລືອດ, ພະຍາດເບົາຫວານ, ຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງໂພຊະນາການ ແລະ ອື່ນໆ). ທ່າອ່ຽງຂອງບັນຫາສຸຂະພາບທີ່ມີຢູ່, ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສຸຂະພາບ, ແລະ ການມີນ້ຳສະອາດ ແລະ ສຸຂາພິບານ.
 - **ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ສະແດງຂໍ້ມູນເທິງແຜນທີ່):** ເສັ້ນທາງ, ສະໜາມບິນ, ຂົວ, ທ່າເຮືອ, ສາຍສົ່ງ, ລະບົບຊົນລະປະທານ, ໂຮງຮຽນ, ວັດວາອາຮາມ, ຕະຫຼາດ, ໂຮງໝໍ ຫຼື ຄລິນິກ.
 - **ດ້ານເສດຖະກິດ:** ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຄວນລວບລວມຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນ: ລາຍຮັບສະເລ່ຍ, ຄ່າຄອງຊີບ, ແຫຼ່ງລາຍຮັບ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໂຍກຍ້າຍຈັດສັນ, ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນ ຂອງບ້ານ ທີ່ຈະໂຍກຍ້າຍ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ເປັນເຈົ້າບ້ານ ທີ່ຈະໂຍກຍ້າຍເຂົ້າໄປ). ຄວນກ່າວເຖິງເຫດການ ສຳຄັນຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນ ໃນຮອບ 15 ປີຜ່ານມາ ເຊັ່ນ: ໄພພິບັດທຳມະຊາດ, ການໂຍກຍ້າຍຈັດສັນ ໃນເມື່ອກ່ອນ ແລະ ຂໍ້ຂັດ ແຍ່ງ ລວມທັງ

ພື້ນທີ່ຕົກຄ້າງຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

- ຄຸນລັກສະນະທາງວັດທະນະທໍາ:

ໃນນັ້ນລວມມີ ສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ, ຄ່ານິຍົມ ແລະ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ສະຖານ ທີ່ມີຄຸນ ຄ່າທາງປະເພນີຫຼື ປະຫວັດສາດ, ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ການດໍາລົງຊີວິດແບບດັ້ງເດີມ, ພ້ອມທັງສະຖາບັນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຫຼັກ.

(b) ການກໍານົດບັນດາໜ້າວຽກຂອງໂຄງການລົງທຶນ

- ໜ້າວຽກໃນໄລຍະ ການກະກຽມ ຫຼື ການວາງແຜນໂຄງການ: ການກໍ່ສ້າງທີ່ພັກເຊົາຂອງແຮງງານ, ການຖົມດິນ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການກໍ່ສ້າງອາຄານ, ການຂົນສົ່ງວັດສະດຸ, ການຈະລາຈອນ ແລະ ລະບົບການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອ.
- ໜ້າວຽກໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ: ການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການຂົນສົ່ງຜົນຜະລິດ.
- ໜ້າວຽກໃນໄລຍະການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ: ການຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

(c) ການກໍານົດ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບ ຂອງການໂຄງການລົງທຶນ

- ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງກໍານົດ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງກິດ ຈະກໍາ ການລົງທຶນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາໃນ ແຕ່ລະໄລຍະຂອງການລົງທຶນ (ໄລຍະພັດທະນາ, ໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໄລຍະສິ້ນສຸດການລົງທຶນ).
- ນັກລົງທຶນຄວນໃຊ້ເຄື່ອງມື ໃນການກໍານົດຜົນກະທົບ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບ (ສໍາລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມເບິ່ງທີ່ເອກະສານຂອງ ກຊສ, 2017⁶).
- ວິທີການ ແລະ ຂະບວນການ ທີ່ນໍາໃຊ້ຄວນເຮັດໃຫ້ສາມາດປະເມີນໄດ້ເຖິງຜົນກະທົບທາງບວກ ແລະ ລົບ, ທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວນພິຈາລະນາເຖິງຜົນກະທົບ ທີ່ສະສົມ, ພົວພັນກັນ, ຍ້ອນກັບໄດ້ ແລະ ຍ້ອນກັບບໍ່ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.
- ນັກລົງທຶນຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາທີ່ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບ ປະເມີນເຖິງຄວາມຮຸນແຮງຂອງຜົນກະທົບຢູ່ໃນບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນ. ຄວາມຮຸນແຮງຂອງຜົນກະທົບ ກໍານົດໂດຍລະດັບຂອງການລົບກວນ ແລະ ມູນຄ່າດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງອົງປະກອບທີ່ພິຈາລະນາ. ລະດັບຂອງການລົບກວນຈະປະເມີນຂະໜາດຂອງການປ່ຽນແປງ ຂອງໂຄງສ້າງ ແລະ ລັກສະນະການເຮັດວຽກຂອງອົງປະກອບທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ມູນຄ່າດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຄຸນຄ່າພາຍໃນ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງອົງປະກອບທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນ. ການກໍານົດຄວາມຮຸນແຮງຂອງຜົນກະທົບຄວນພິຈາລະນາເຖິງຂອບເຂດດ້ານພື້ນທີ່ຂອງຜົນກະທົບ (ໄລຍະທາງ ຫຼື ພື້ນທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອັດຕາສ່ວນຂອງອົງປະກອບທີ່ຖືກກະທົບ) ແລະ ໄລຍະເວລາຊົ່ວຄາວ ຂອງຜົນກະທົບຂອງອົງປະກອບທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບຈາກໂຄງການ.

(d) ການກໍານົດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ

ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອ ກໍາຈັດ, ທົດແທນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ມີຈຸດປະສົງສະເພາະດັ່ງນີ້:

- ຫຼີກລ່ຽງ ຜົນກະທົບທາງລົບ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນການລົງທຶນ (ໄລຍະການວາງແຜນການລົງທຶນ). ໃນນັ້ນລວມມີ ການຫຼີກລ່ຽງຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ພື້ນທີ່ທາງປະເພດ ທີ່ຖືວ່າມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ປ້ອງກັນ ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ. ເວົ້າອີກແບບໜຶ່ງ ແມ່ນ ປ້ອງກັນການກະທໍາໃດໆ (ໃນອະນາຄົດ) ທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຊັບພະຍາກອນສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ: ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍການຂະຫຍາຍມາດຕະການທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການເລືອກຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນສໍາລັບການລົງທຶນ.
- ຈໍາກັດ ລະດັບ, ຂອບເຂດ, ຂະໜາດ ຫຼື ໄລຍະເວລາຂອງຜົນກະທົບທາງລົບ ເຊັ່ນ: ໂດຍການປັບຂະໜາດລົງ, ຍົກຍ້າຍ, ຫຼື ອອກແບບອົງປະກອບຂອງໂຄງການຄືນໃໝ່.

6 ບົດແນະນໍາແມ່ນສາມາດເບິ່ງໄດ້ທີ່: <http://www.MoNRE.gov.la/index.php/2018-07-17-05-17-42/2018-07-17-06-50-50>

- ບູລະນະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເຊັ່ນ: ແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳ ໂດຍສະເພາະເມື່ອການພັດທະນາໃນເມື່ອກ່ອນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຊັບພະຍາກອນເສຍຫາຍ ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.
- ພື້ນຟູ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຖືກກະທົບກັບສະພາບເດີມ ແລະ ອາດຈະມີຄວາມໜັ້ນຄົງ ແລະ ຜົນ ຜະລິດຫຼາຍ, ໂດຍທົ່ວໄປຈະເປັນສະພາບດັ້ງເດີມ.
- ຊົດເຊີຍຊັບພະຍາກອນທີ່ສູນເສຍ ເຊັ່ນ: ສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ປົກປ້ອງຊັບພະຍາກອນປະເພດດຽວກັນໃນສະຖານທີ່ອື່ນທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຍອມຮັບໄດ້. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ ຄວນສັງເກດວ່າການຊົດເຊີຍ ອາດຈະເປັນມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເໝາະສົມສຳລັບໂຄງການລົງທຶນບາງປະເພດ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໃນໄລຍະຍາວໄດ້.

4.1.4. ການສ້າງ EMMP ແລະ SMMP

EMMP: The EMMP (ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ) ສັງລວມບັນດາຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສຳຄັນ, ການກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂະບວນການ IEE ຫຼື ESIA. EMMP ກຳນົດໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ງົບປະມານທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໜ້າວຽກໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມໃນຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການລົງທຶນ (ພັດທະນາ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສິ້ນສຸດການລົງທຶນ).

SMMP: The SMMP (ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມສັງຄົມ) ສັງລວມຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມທີ່ສຳຄັນທັງໝົດ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການໂຍກຍ້າຍຈັດສັນ, ພ້ອມທັງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານທີ່ພຽງພໍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໜ້າວຽກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມສັງຄົມ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການລົງທຶນ (ໃນໄລຍະການພັດທະນາ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໄລຍະສິ້ນສຸດການລົງທຶນ).

ທັງ EMMP ແລະ SMMP ຄວນລະບຸໄລຍະເວລາຂອງແຕ່ລະໄລຍະການລົງທຶນ. ແຜນດັ່ງກ່າວຕ້ອງລວມເຖິງ ຜົນກະທົບທາງກາຍະພາບ ຂອງການລົງທຶນຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດ (ດິນ, ສຽງ ແລະ ການສັ່ນສະເທືອນ, ຄຸນນະພາບອາກາດ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳ) ແລະ ລວມທັງຜົນກະທົບທາງຊີວະພາບ (ປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ສັດນ້ຳ). ແຜນດັ່ງກ່າວ ຄວນປະກອບມີ ຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຈາກການລົງທຶນ ລວມທັງມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ ເຊັ່ນ: ການຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ, ການຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມຊົນ. ສຸດທ້າຍ, ແຜນດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງລະບຸວ່າ ທ່ານຈະຕິດຕາມບັນດາຜົນກະທົບທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງຄືແນວໃດ. ລາຍລະອຽດຂອງລະບຽບການສາມາດອ່ານໄດ້ໃນບົດແນະນຳດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ການພັດທະນາຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກລົງທຶນ ກະກຽມ EMMP ແລະ SMMP. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ໃນທາງປະຕິບັດທັງສອງແຜນການນີ້ ຄວນຈະນຳສະເໜີຮ່ວມກັນ ເປັນແຜນການທີ່ສອດຄ່ອງ, ປະສົມປະສານ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ບາງຄັ້ງເອີ້ນວ່າ ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ESMMP). ຄວນເຂົ້າໃຈວ່າບັນຫາການຊົດ ເຊີຍບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ESMMP, ແຕ່ຄວນສະເໜີເປັນແຜນແຍກຕ່າງຫາກ.

ESMMP ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຮັບປະກັນວ່າການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບ ແລະ ເປັນການເພີ່ມຜົນກະທົບທາງບວກ ຖ້າດຳເນີນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ. ESMMP ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ເປັນປະຈຳ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເທັກໂນໂລຢີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ມີຢູ່ ແລະ ການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ດີທີ່ສຸດ ຖືກນຳມາໃຊ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນລັກສະນະທີ່ໃຊ້ງານໄດ້, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະຫຍັດຕົ້ນທຶນ.

ການກະກຽມບົດລາຍງານ IEE ຫຼື ESIA ແລະ ESMMP ຈະຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການລົງທຶນ. ກຊສ ຫຼື ພສຊ ຈະດຳເນີນການກວດກາດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ດ້ານວິຊາການຂອງ ESMMP ແລະ ບົດລາຍງານ IEE ຫຼື ESIA ຂຶ້ນກັບວ່ານັກລົງທຶນເຮັດ IEE ຫຼື ESIA. ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນບົດລາຍງານ IEE ຫຼື ESIA ແລະ ESMMP ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄຳຄິດຄຳເຫັນ ທີ່ສັງລວມຈາກຈະແໜງວິຊາການໂດຍ ກຊສ ຫຼື ພສຊ ແລະ ຄະນະຜູ້ຊ່ຽວຊານ. ເມື່ອ ກຊສ ຫຼື ພສຊ ພໍໃຈກັບບົດລາຍງານ IEE ຫຼື ESIA ແລະ ESMMP, ທາງ ກຊສ ຫຼື ພສຊ ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້, ລວມທັງການກຳນົດເງື່ອນ ໄຂສະເພາະໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຖ້າຈຳເປັນ.

ຕາຕະລາງ 4: ຕົວຢ່າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ (EMMP)

ກິດຈະກຳຂອງ ໂຄງການ	ຜົນກະທົບ	ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນ	ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ
<p><u>ໄລຍະການກະກຽມ ໂຄງການ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ການສໍາຫຼວດພູມສາດ - ການປັກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນ - ການຈັດຫາທີ່ດິນ 	<p>ການສູນເສຍປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ</p>	<p>ໃນກໍລະນີພື້ນທີ່ໂຄງການສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າຊຸມຊົນ, ຕ້ອງໄດ້ສະໜອງພື້ນທີ່ປ່າປ່ອນໃໝ່ໃຫ້ຊຸມຊົນ, ໂດຍການປົກສາຫາລື ແລະ ອະນຸມັດຈາກ ກປ.</p>	<p>ການຈັດຫາພື້ນທີ່ປ່າປ່ອນໃໝ່ຕ້ອງດໍາເນີນການ ແລະ ຕິດຕາມໂດຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ກປ.</p>
<p><u>ໄລຍະພັດທະນາ ໂຄງການ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ການບຸກເບີກທີ່ດິນ - ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ 	<p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກາຍະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ຂີ້ຝຸ່ນຈາກການຂົນສົ່ງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ. - ຄວັນພິດທີ່ອອກຈາກລົດ ທີ່ໃຊ້ໃນການກໍ່ສ້າງ. - ສຽງດັງຈາກການກໍ່ສ້າງ <p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊີວະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ເຮັດໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດໃນພື້ນທີ່ການລົງທຶນສູນເສຍທີ່ຢູ່ອາໄສ 	<p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກາຍະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ມີການຫົດນໍ້າ ໜ້າທາງ (ຢ່າງໜ້ອຍມື້ລະ 2 ຄັ້ງ). - ມີການກຳນົດຄວາມໄວລົດຂົນ ສົ່ງວັດສະດຸ, - ມີການກຳນົດຈຳນວນລົດເຂົ້າໃນ ພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງ. <p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊີວະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ເຮັດແຜ່ນກັນສຽງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສຽງດັງອອກໄປບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງ. 	<p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກາຍະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ມີການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫົດນໍ້າ ໜ້າທາງທຸກອາ ທິດ. <p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊີວະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ຕິດຕາມການເຮັດແຜ່ນກັນສຽງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສຽງດັງ
<p>ໄລຍະດໍາເນີນ ໂຄງການລົງທຶນ/ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ກິດຈະກຳການຜະລິດ - ການຂົນສົ່ງ 	<p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກາຍະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ມີມົນລະພິດທາງອາກາດ ຈາກການສິດຢາຂ້າແມງໄມ້ ຫຼື ສານເຄມີ ອື່ນໆ. - ມີມົນລະພິດຕໍ່ດິນ ແລະ ນໍ້າເນື່ອງຈາກການໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ປຸຍ. - ມີຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ຄວັນລົດຈາກການຂົນສົ່ງຜົນຜະລິດ. <p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊີວະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ເຮັດໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດ ໃນພື້ນທີ່ການລົງທຶນສູນຫາຍ ແລະ ອາດມີຜົນຕໍ່ລະບົບນິເວດ. 	<p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກາຍະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ມີຂີ້ກຳນົດ ໃນການນໍາໃຊ້ ຢາຂ້າແມງໄມ້ ຫຼື ສານເຄມີອື່ນໆ. - ມີການສົ່ງເສີມຫຼຸດຜ່ອນການນໍາ ໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ ແລະ ຢາປາບສັບຕູພືດ ຫຼື ສານເຄມີອື່ນໆ. - ມີການຫົດນໍ້າ (ຢ່າງໜ້ອຍມື້ລະ 2 ຄັ້ງ). <p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊີວະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ມີຂີ້ຈຳກັດກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າແມງໄມ້. - ສົ່ງເສີມການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າແມງໄມ້ 	<p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກາຍະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ມີການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຂັ້ນເມືອງ ທຸກໆເດືອນ, ຂັ້ນແຂວງ ທຸກໆ 3 ເດືອນ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ທຸກໆ 6 ເດືອນ. - ມີການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຝຶກອົບຮົມການ ນໍາໃຊ້ສານເຄມີຢ່າງປອດໄພ. <p><u>ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊີວະພາບ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ມີການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຂັ້ນເມືອງ ທຸກໆເດືອນ, ຂັ້ນແຂວງ ທຸກໆ 3 ເດືອນ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ທຸກໆ 6 ເດືອນ. - ມີການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຝຶກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ຢ່າງປອດໄພ.
<p>ໄລຍະສິ້ນສຸດການລົງທຶນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ຍັງມີການຕົກຄ້າງຂອງການຜະລິດກະສິກໍາ ຫຼື ການປຸກພືດ 	<ul style="list-style-type: none"> - ກຳຈັດສານຕົກຄ້າງທີ່ເຫຼືອ - ວາງແຜນຟື້ນຟູປ່າ 	<ul style="list-style-type: none"> - ປະຕິບັດກິດຈະກຳການຟື້ນຟູ. - ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຟື້ນຟູ ທຸກໆເດືອນ ຈົນກິດຈະກຳສໍາເລັດຕາມແຜນທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ປະເມີນຜົນພາຍ ຫຼັງ 3 ປີ

ຕາຕະລາງ 5: ຕົວຢ່າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສັງຄົມ (SMMP)

ກິດຈະກຳຂອງ ໂຄງການ	ຜົນກະທົບ	ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນ	ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ
<p><u>ໄລຍະການກະກຽມ ໂຄງການ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ການສຳຫຼວດ ພູມສາດ - ການປັກຫຼັກໝາຍ ທີ່ດິນ - ການຈັດຫາທີ່ດິນ 	<ul style="list-style-type: none"> - ມີການເວນຄືນທີ່ດິນຂອງ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ - ລົບກວນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງ ປະຊາຊົນ 	<ul style="list-style-type: none"> - ມີການຈ່າຍຄ່າທົດແທນ ໃຫ້ປະຊາ ຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. - ມີແຜນງານຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ 	<p>ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນໄດ້ ຕິດຕາມ ກວດກາກ່ອນການພັດທະນາການ ລົງທຶນ.</p>
<p><u>ໄລຍະພັດທະນາ ໂຄງການ</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> - ກິດຈະການກໍ່ສ້າງສິ່ງຜົນ ກະທົບຕໍ່ການສັນຈອນ ຂອງ ປະຊາຊົນ. - ສຽງດັງລົບກວນຊຸມຊົນ. - ບັນຫາສັງຄົມອາດເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າ ມາໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ເປັນຈຳນວນ ຫຼວງຫຼາຍ - ອາດມີການຕິດເຊື້ອ ແລະ ພະ ຍາດອື່ນໆ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ຈຳກັດຄວາມໄວຂອງຍານພາຫະນະ - ຈຳກັດຈຳນວນຍານພາຫະນະຢູ່ໃນ ບ່ອນກໍ່ສ້າງ. - ກຳນົດເວລາກໍ່ສ້າງເພື່ອຫຼີກ ລ່ຽງການ ສັນຈອນຕິດຂັດ ແລະ ສຽງດັງ ໃນ ເວລາກາງຄືນ. - ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າ ອອກແຮງງານເຂົ້າເຂດ. - ປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ເຜີຍແຜ່ພະຍາດ ຕິດຕໍ່. 	<ul style="list-style-type: none"> - ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນໄດ້ ຕິດຕາມກວດກາ EMO ແລະ SMO ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃນການລົງທຶນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ທຸກໆ ເດືອນ, ຂັ້ນແຂວງ ທຸກໆສາມ ເດືອນ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງທຸກໆ 6 ເດືອນ.
<p>ໄລຍະດຳເນີນ ໂຄງການລົງທຶນ/ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ສານເຄມີຕົກຄ້າງໃນນ້ຳສົ່ງ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ການດຳລົງ ຊີວິດ ຂອງຊຸມຊົນໃກ້ຄຽງ. - ຜົນກະທົບຂອງຢາປາບ ສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າຕໍ່ ສຸຂະພາບຂອງພະນັກງານ 	<ul style="list-style-type: none"> - ຂໍ້ຈຳກັດການນຳໃຊ້ຢາປາບ ສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າແມງໄມ້. - ສົ່ງເສີມການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຢາ ປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າແມງໄມ້ - ຕິດຕາມຄຸນນະພາບນ້ຳ ເປັນແຕ່ລະ ໄລຍະ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນໄດ້ຕິດຕາມ ກວດກາໂດຍ EMO ແລະ SMO ທີ່ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງທຸກໆເດືອນ, ຂັ້ນແຂວງ ທຸກໆສາມເດືອນ ແລະ ຂັ້ນ ສູນກາງທຸກໆ 6 ເດືອນ. - ປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຝຶກອົບຮົມການ ນຳໃຊ້ສານເຄມີຢ່າງປອດໄພ. - ກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳເປັນປະຈຳ ເດືອນ.
<p>ໄລຍະສິ້ນສຸດການ ລົງທຶນ</p>	<p>ຫຼັງຈາກການດຳເນີນໂຄງການ ສິ້ນສຸດລົງ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ອາດສູນເສຍການຈ້າງງານ ແລະ ລາຍຮັບ</p>	<p>ວາງແຜນຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ປະຕິບັດກິດຈະກຳການຟື້ນຟູ. - ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຟື້ນຟູ ທຸກໆເດືອນ ຈົນກິດຈະກຳສຳເລັດ ຕາມແຜນທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ປະເມີນຜົນ ພາຍຫຼັງ 3 ປີ

ຮູບສະແດງ 8: ຊາວໜຸ່ມຈາກຊຸມຊົນຮຽນຮູ້ວິທີເຮັດຟອຍກວດ ຈາກດອກແຂມຢູ່ພາກເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ

4.1.5. ກົນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ

ໃນໄລຍະວາງແຜນການລົງທຶນ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງສ້າງກົນໄກການແກ້ໄຂຂໍ້ຮ້ອງທຸກ (GRM) ຂອງບໍລິສັດ. GRM ຈະເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດການຄວາມກັງວົນ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການລົງທຶນ. ໃຫ້ເບິ່ງຄູ່ມືສໍາລັບນັກລົງທຶນ ສໍາລັບ ຄໍາແນະນໍາລະອຽດ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ກ່ຽວກັບວິທີການສ້າງກົນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງບໍລິສັດ.

4.2 ໄລຍະດໍາເນີນໂຄງການລົງທຶນ

4.2.1. ການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

- ESMMP ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນ ແລະ ດັດແກ້ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນ, ຕ້ອງໄດ້ຫັນເອົາອົງປະກອບຕ່າງໆຂອງ ESMMP ມາເປັນແຜນປະຕິບັດງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ESMMP. ESMMP ທີ່ໄດ້ມີການດັດແກ້ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ ພສຊ (ກໍລະນີເຮັດ IEE) ຫຼື ສົ່ງໃຫ້ ກຊສ (ກໍລະນີເຮັດ EIA) ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ອະນຸມັດພາຍໃນຫຼັກເດືອນກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນການດໍາເນີນໂຄງການ. ESMMP ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງແລ້ວຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນ ແລະ ດັດແກ້ທຸກໆ 2-5 ປີ.
- ESMMP ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄູ່ມືດໍາເນີນງານການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ຄວບຄຸມ.
- ນັກລົງທຶນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມີມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ດ້ານຕ່າງ ແລະ ມີການປັບຄັບໃຊ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ຖ້າມີຄວາມສ່ຽງເກີດຂຶ້ນ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງຕິດຕໍ່ສື່ສານ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນໃຫ້ທັນເວລາ ເພື່ອຊອກຫາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການຈັດການຄວາມສ່ຽງ.
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ESMMP ເປັນໄປຢ່າງມີປະສິດຕິພາບ, ນັກລົງທຶນຈະຕ້ອງສ້າງຕັ້ງສອງຫ້ອງການສະເພາະຢູ່ພາຍໃນການລົງທຶນຂອງນັກລົງທຶນ: ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທາງສັງຄົມ:

- **ຫ້ອງການ/ພະນັກງານ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ (EMO):** ຫ້ອງການ EMO ມີໜ້າທີ່ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານທັງໝົດ ແລະ ດຳເນີນການຕິດຕາມຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທຸກດ້ານ ກ່ຽວກັບອຸທິກກະສາດ, ຄຸນນະພາບນ້ຳ, ການເຊາະເຈື່ອນຂອງແມ່ນ້ຳ, ການປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາມາດຕະການ ຫຼຸດຜ່ອນທີ່ລະບຸຢູ່ໃນ EMMP. ນອກຈາກນັ້ນ, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຮັບໜ້າຢ່ອຍປະຕິບັດຕາມ EMMP ແລະ ກົດລະບຽບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມອື່ນໆຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- **ຫ້ອງການ/ພະນັກງານ ຄຸ້ມຄອງທາງສັງຄົມ (SMO):** ຫ້ອງການ SMO ວາງແຜນ, ປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມແຜນປະຕິບັດງານ ດ້ານສັງຄົມຂອງການໂຄງການລົງທຶນ ໂດຍການປະສານງານກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂອງລັດຖະບານ. ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ SMO ລວມມີການຊົດເຊີຍ, ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ການພັດທະນາສັງຄົມ, ການສື່ສານສາທາລະນະ ແລະ ຈັດການກັບການຮ້ອງທຸກ.

ຮູບສະແດງ 9: ຖົງປຼາສະຕິກທີ່ໃຊ້ໃນສວນກ້ວຍໄດ້ກາຍເປັນມົນລະພິດ ຢູ່ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງກັບພື້ນທີ່ລົງທຶນຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ

4.2.2. ການຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ນັກລົງທຶນມີໜ້າທີ່ ໃນການສ້າງຂັ້ນຕອນການຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ປະເມີນປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຖ້າຫາກການຕິດຕາມກວດກາພົບເຫັນບັນຫາ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງ ໄດ້ປັບປຸງແຜນການລົງທຶນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ນັກລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດລາຍງານການຕິດຕາມ ສິ່ງລາຍງານ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ ກຊສ ແລະ ພສຊ. ການຕິດຕາມມີ 2 ລະດັບ:

- **ການຕິດຕາມກວດກາພາຍໃນໂດຍນັກລົງທຶນ:** ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງ ESMMP, ນັກລົງທຶນມີໜ້າທີ່ ດໍາເນີນການຕິດຕາມກວດກາພາຍໃນ ແລະ ລາຍງານ ໃຫ້ ກຊສ ແລະ ພສຊ. ການຕິດຕາມກວດກາພາຍໃນ ຄວນດໍາເນີນໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງ/ຕົວແທນ ຈາກ ພາຍນອກທີ່ເປັນອິດສະຫຼະ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາ ໂດຍໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເຂົ້າມາມີ ສ່ວນຮ່ວມ. ສໍາລັບການຕິດຕາມ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:
 - ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນປ້ອງກັນ;
 - ຕິດຕາມ ຄວາມສອດຄ່ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ ອີງຕາມໝາກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ວາງໄວ້;
 - ແຈ້ງໃຫ້ ກຊສ ແລະ ພສຊ ຖ້າມີການປ່ຽນແປງ ກ່ຽວກັບກອບວຽກ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມກັບ ກຊສ ແລະ ພສຊ ໃນການດັດແກ້ແຜນການປົກປ້ອງ ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນ;
 - ບັນທຶກ ແລະ ເປີດເຜີຍຜົນການຕິດຕາມ ແລະ ກໍານົດມາດຕະການແກ້ໄຂ ແລະ ປ້ອງກັນທີ່ຈໍາເປັນ ຢູ່ໃນບົດລາຍງານການຕິດຕາມແຕ່ລະໄລຍະ;
 - ຕິດຕາມການດໍາເນີນງານເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຄືບໜ້າບັນລຸຕາມໝາກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ວາງໄວ້;
 - ຈ້າງຜູ້ຊ່ຽວຊານຈາກພາຍນອກທີ່ມີຄຸນສົມບັດ ແລະ ມີປະສົບການ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ (NGOs) ທີ່ມີຄຸນສົມບັດເໝາະສົມ ເພື່ອກວດສອບຂໍ້ມູນການຕິດຕາມໃນກໍລະນີທີ່ການລົງທຶນມີຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງສູງ;
 - ສິ່ງບົດລາຍງານການຕິດຕາມແຕ່ລະໄລຍະກ່ຽວກັບ ມາດຕະການປ້ອງກັນໃຫ້ ຫຊສ ທຸກເດືອນ, ໃຫ້ ພສຊ ທຸກໆ 3 ເດືອນ ແລະ ພສຊ ທຸກໆ 6 ເດືອນ.
- **ການຕິດຕາມ ໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ:** ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ອີງຕາມແຜນ ESMMP ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ການຕິດຕາມກວດກາຄວນດໍາເນີນໂດຍ ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ:
 1. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກຊສ)
 - ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຕາມ ESMMP ແລະ ບົດລາຍງານ ESIA ໂດຍຜ່ານການກວດກາພາກສະໜາມ ແລະ ກວດກາຄືນບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາທີ່ນັກລົງທຶນສົ່ງມາ. ການຕິດຕາມນີ້ ດໍາເນີນ 2 ຄັ້ງຕໍ່ປີ ຫຼື ແບບສະເພາະກິດ.
 - ກຊສ ຈະດໍາເນີນການກວດກາ 2 ຄັ້ງຕໍ່ປີ ຫຼື ແບບສະເພາະກິດຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນ
 2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ (ພສຊ)
 - ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ ໃນການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນ ESMMP, ພາຍໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຂວງໃນການຕິດຕາມກວດກາ;
 - ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານສະພາບການຕິດຕາມໂຄງການໃຫ້ ກຊສ ທຸກໆ 3 ເດືອນ;
 - ປະຕິບັດວຽກງານຕິດຕາມກວດກາສະເພາະຕາມການມອບໝາຍຂອງ ກຊສ.
 3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ (ຫຊສ)
 - ເປັນອົງການຫຼັກໃນການກວດກາ, ປະຕິບັດມາດຕະການການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ESMMP ຕາມຂອບເຂດວຽກທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເມືອງ;
 - ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຄວາມຄືບໜ້າການຕິດຕາມໂຄງການໃຫ້ ພສຊ ແລະ ກຊສ ທຸກໆເດືອນ⁷.

⁷ ເບິ່ງຄໍາແນະນໍາດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການທົບທວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ (MONRE, 2017b).

ຮູບສະແດງ 10: ກຳມະກອນກຳລັງພິ່ນຢາປາບສັດຕູພືດ ຢູ່ສວນກ້ວຍ ຢູ່ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ

4.2.3. ການຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ

ນັກລົງທຶນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ ມີອາຍຸພຽງແຕ່ 2-5 ປີ ຂຶ້ນກັບຄຸນລັກສະນະຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຊຶ່ງຈະລະບອບອາຍຸການດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຈະຕ້ອງໄດ້ທົບທວນ ເພື່ອຕໍ່ອາຍຸເປັນແຕ່ລະໄລຍະ. ໃນການຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມດັ່ງກ່າວ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

- ຢືນໜັງສືເຈດຈຳນົງ ໃນການຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ ນຳ ພຊສ ສຳລັບ ກໍລະນີເຮັດ IEE ຫຼື ນຳ ກຊສ ກໍລະນີການເຮັດ ESIA (ໃຫ້ຕິດຕໍ່ ພຊສ ແລະ ກຊສ ສຳລັບແບບຟອມການຂໍຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ).
- ທາງ ພຊສ/ກຊສ ແຕ່ງຕັ້ງວິຊາການ ເພື່ອປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ESMMP ຜ່ານມາ ໂດຍການທົບທວນ ບົດລາຍງານ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງໂຄງການ ທີ່ນັກລົງທຶນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ວິຊາການ ຂອງ ພຊສ/ກຊສ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຈະສົມທົບກັບວິຊາການ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພະນັກງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພະນັກງານດ້ານສັງຄົມ ຂອງບໍລິສັດ ລົງທຶນທີ່ການລົງທຶນ ເພື່ອປະເມີນສະພາບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ESMMP ຂອງໂຄງການ. ກໍລະນີທີ່ ທາງບໍລິສັດບໍ່ໄດ້ສ້າງ EMO ແລະ SMO, ນັກລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ວ່າຈ້າງຊ່ຽວຊານ າກທາງນອກ ເພື່ອເຮັດການປະເມີນນີ້ ຮ່ວມກັບຂະແໜງການຂອງລັດ.
- ຜົນຂອງການປະເມີນ ຈະໄດ້ຮັບການທົບທວນຢ່າງຮອບຄອບ (ຊຶ່ງຂະບວນການນີ້ຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 10-14 ວັນ ທາງລັດຖະການ).
- ກໍລະນີທີ່ການປະເມີນໄດ້ຮັບຮອງ, ພຊສ/ກຊສ ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມສະບັບຕໍ່ອາຍຸໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ. ກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າຫາກທາງ ພຊສ/ກຊສ ພົບວ່າ ນັກລົງທຶນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງກົດຈະກຳການລົງທຶນ ຫຼື ສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານ ຫຼື ເປົ້າໝາຍທ້ອງຖິ່ນ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ IEE/ESIA ແລະ ESMMP ຄືນໃໝ່ ແລ້ວຍື່ນຕໍ່ ພຊສ ຫຼື ກຊສ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

4.3 ໄລຍະສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ເມື່ອຢຸດເຊົາກິດຈະການ ການລົງທຶນ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ມີຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ຍັງຄົງເຫຼືອຢູ່ ຫຼື ຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ສະນັ້ນ, ນັກລົງທຶນ ຕ້ອງສ້າງແຜນພັດທະນາການປິດການລົງທຶນ ແລະ ຍື່ນຕໍ່ ພສຊ (ກໍລະນີ ເຮັດ IEE) ຫຼື ກຊສ (ກໍລະນີ ເຮັດ ESIA) ເພື່ອອະນຸມັດ. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການນີ້ ຕ້ອງໄດ້ປະສານງານ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ທີ່ສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍທັງໝົດ ລວມທັງຜູ້ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ສໍາລັບຄໍາແນະນໍາ ແລະ ມາດຕະການໃນການສິ້ນສຸດໂຄງການລົງທຶນ, ນັກລົງທຶນສາມາດເບິ່ງກອບວຽກງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງທະນາຄານໂລກ (The World Bank, 2017) ສໍາລັບຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແນວທາງດ້ານການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງ FAO (2015). ຄວນພິຈາລະນາບັນຫາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ່ອນການປິດໂຄງການລົງທຶນ, ພື້ນທີ່ການລົງທຶນທັງໝົດ ໄດ້ມີການກວດກາຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຂອງ ຜະລິດຕະພັນທີ່ຍັງເຫຼືອ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ສະພາບຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.
- ນັກລົງທຶນຕ້ອງປະສານງານກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຊາບ ກ່ຽວກັບ ເວລາ ແລະ ແຜນການປິດການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳການຟື້ນຟູທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍຫຼັງປິດໂຄງການລົງທຶນ.
- ກ່ອນການປິດໂຄງການລົງທຶນ, ນັກລົງທຶນຕ້ອງກຽມແຜນການຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ແຜນການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ນັກລົງທຶນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ (ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ), ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, NGO ແລະ ພາກເອກະຊົນອື່ນໆ.
- ງົບປະມານສໍາລັບການຟື້ນຟູຕ້ອງໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນແຜນການ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີເຫັນພ້ອມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໂດຍ ພສຊ ຫຼື ກຊສ.

ຮູບສະແດງ 11: ເສດພຶດ ຖືກປະໄວ້ຢູ່ພື້ນລົງທຶນປູກກ້ວຍ ທີ່ຖືກປະລະຢູ່ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ

ເອກະສານອ້າງອີງ

- FAO. (2015). Environmental and Social Safeguards. Retrieved from Investment Learning Platform (ILP).
- FAO. (2022). Framework for Environmental and Social Management. Rome: Food and Agriculture Organization of the United Nations.
- MAF. (2017). Decree on Pesticide Management. Vientiane: Ministry of Agriculture and Forestry.
- MoNRE. (2023). Ministerial Decision No.0358/MoNRE, dated 24.2.2023. Classification of Lists of Investments or Activities for Environmental Impact Assessment.
- MoNRE. (2016). Decree on Compensation and Resettlement of People Affected by Development Projects. Vientiane: Ministry of Natural Resource and Environment.
- MoNRE. (2017). Technical Guidelines on Environmental and Social Impact Assessment for Investment Project in Lao PDR. Vientiane: Ministry of Natural Resource and Environment.
- MoNRE. (2017b). Technical Guidelines on Review of Environmental and Social Impact Assessment for Investment Projects in Lao PDR. Vientiane: MoNRE.
- MoNRE. (2022). Prime Minister's Decree on Environmental Impact Assessment. Vientiane: MoNRE.
- National Assembly. (2007). Wildlife and Aquatic Law. Vientiane: National Assembly.
- National Assembly. (2013). Environmental Protection Law. Vientiane: National Assembly.
- National Assembly. (2013). Labour Law. Vientiane: National Assembly.
- National Assembly. (2016). Law on Investment Promotion. Vientiane: National Assembly.
- National Assembly. (2017). Law on Water and Water Resources. Vientiane: National Assembly.
- National Assembly. (2019). Amended Forestry Law. Vientiane: National Assembly.
- National Assembly. (2019). Land Law. Vientiane: National Assembly.
- Secretariate of National Green Growth Strategy. (2018). National Green Growth Strategy of the Lao PDR till 2030. Vientiane: Prime Minister Office.
- The World Bank. (2017). The World Bank Environmental and Social Framework. Washington: The World Bank.
- Vientiane Times. (2016). Laos government prohibited the establishment of more large-scale banana plantations in a move to address environmental impacts. Vientiane: Vientiane Times.

ຈັດພິມໂດຍ:

ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອົງການຮ່ວມມືສາກົນຂອງປະເທດເຢຍລະມັນ GIZ (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH)

ສໍານັກງານຕັ້ງຢູ່:

ບອນ ແລະ ເອຊ໌ບອຣນ, ປະເທດເຢຍລະມັນ (Bonn and Eschborn, Germany)

ກົມພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ກະສິກໍາ

Friedrich Ebert Allee 36 + 40

53113 ບອນ, ປະເທດເຢຍລະມັນ

ໂທ: +49 228 44 60-0

ອີເມວ: GlobalvorhabenLand@giz.de

ເວັບໄຊທ໌: www.giz.de/responsiblelandpolicy

ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ:

ປອ. Klaus Ackermann, klaus.ackermann@giz.de/Dr. Oliver Schoenweger, oliver.schoenweger@giz.de

ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ RGIL ປະຈໍາສປປ ລາວ: Eva Prediger, eva.prediger@giz.de

ທີ່ປຶກສາ:

ປອ. ວັດທະນາ ຈັນສິມພູ, ປອ. ວົງ ນັນທະວົງ ແລະ Jan Schulz ທີ່ປຶກສາ NIRAS-IP Consult

ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານເນື້ອໃນ:

ທີມງານ ຂອງທີ່ປຶກສາ NIRAS-IP ແລະ GIZ

ແປ ແລະ ຮຽບຮຽງພາສາລາວ:

ປອ. ວັດທະນາ ຈັນສິມພູ, ປອ. ວົງ ນັນທະວົງ ທີ່ປຶກສາ NIRAS-IPConsult, ຂັນແກ້ວ ອຸປຣະວັນ ແລະ ຈັນສຸກ

ອອກແບບ ແລະ ພາບປະກອບໂດຍ:

Milorad Vidovic ແລະ ນິວົງ ແສງສາກຸນ ທີ່ປຶກສາ NIRAS-IP ພາຍໃຕ້ໂຄງການ RGIL

ພາບປະກອບໂດຍ:

ໜ້າ 1 ແລະ 27 ©ເລີາປີ ມະນີວົງ, ໜ້າ 29, 30 ແລະ 32 ©Cecilie Friis, ໜ້າ 6 ©ຂັນແກ້ວ ອຸປຣະວັນ, ໜ້າ 9, 10, 12 ແລະ 26 ©NIRAS, ໜ້າ 13 ©ນິວົງ ແສງສາກຸນ

ລິ້ງເວບໄຊທ໌ (URL links):

ເວັບໄຊທ໌ພາຍນອກ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ ຫຼື ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນປຶ້ມຫົວນີ້ ດ້ານເນື້ອໃນແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຈັດພິມຂອງເວັບໄຊທ໌ເຂົ້າເຈົ້າເອງ. GIZ ຈະບໍ່ມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເນື້ອຫາໃດໆ ໃນເວັບໄຊທ໌ພາຍນອກດັ່ງກ່າວ.

ການປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບ:

ປຶ້ມຫົວນີ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ໂຄງການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ດິນ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (RGIL), ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກ ສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ກະຊວງຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ ຂອງລັດຖະບານເຢຍລະມັນ. ເນື້ອໃນຫຼັກແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ GIZ ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ແລະ ຈະບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ສະຫະພາບເອີຣົບ ຫຼື ກະຊວງຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ.

ໂຄງການ RGIL ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ພາຍໃຕ້ກອບລວມຂອງໂຄງການຢູ່ ສາມ ປະເທດຄື: ໂຄງການ S2RAI ຢູ່ປະເທດ ອິທິໂອເປຍ, ໂຄງການ ELTeS ຢູ່ ສປປ ລາວ, ໂຄງການ RELAPU ຢູ່ປະເທດ ອູກາດາ. ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ ໂຄງການລະດັບໂລກ ກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍດ້ານທີ່ດິນ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການລິເລີ່ມໂຄງການສະເພາະຂອງເຢຍລະມັນ ການປັບປຸງລະບົບກະສິກໍາ ແລະ ສະບຽງອາຫານ ຂອງກະຊວງການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ ຂອງລັດຖະບານເຢຍລະມັນ (BMZ). ໂຄງການ RGIL ແມ່ນໄດ້ຮັບທຶນຮ່ວມສະໜັບສະໜູນຈາກ ສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ BMZ.

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການແມ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ການລົງທຶນໃຂົງເຂດທີ່ດິນມີປະສິດທິຜົນ, ປະກອບສ່ວນຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ເຄົາລົບສິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແມ່ຍິງ.

GIZ ແມ່ນພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ດ້ານເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມຄູ່ມືນີ້.

ທີ່ ເມືອງບອນ, ປະເທດເຢຍລະມັນ, ມິຖຸນາ 2023

